

Barratt Due-reaktor:

**– VI HAR
IKKE NOE
VALG**

Nyhet s. 13

Bårdar-studenter:

**MÅTTE BETALE
12.000 MER –
ELLER SLUTTE
TIL PÅSKEN**

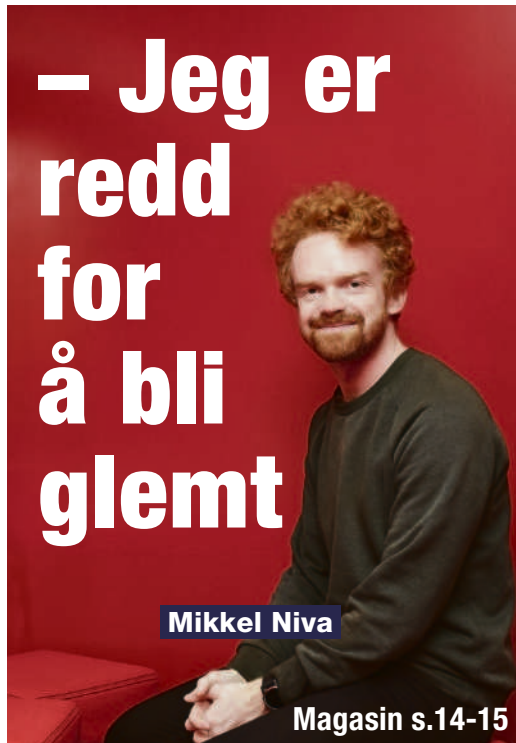
Nyhet s. 4-5

**– Jeg er
redd
for
å bli
glemmt**

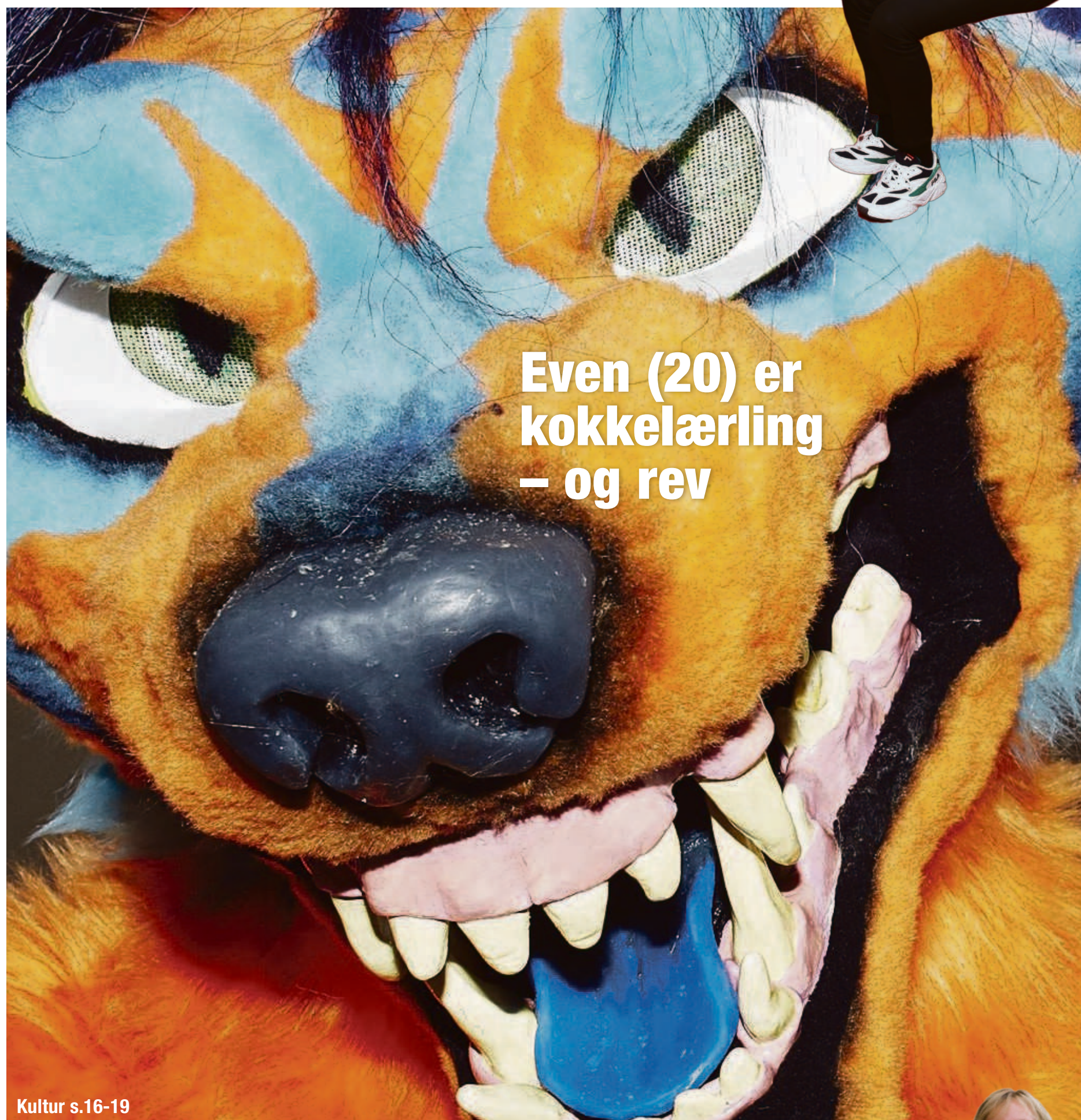
Mikkel Niva

Magasin s.14-15

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 72, utgave 26 | www.universitas.no | onsdag 17. oktober 2018

**Even (20) er
kokkelærling
– og rev**

Kultur s.16-19

**Cøliakikutt rammer tørste
studenters ølbudsjett**

Nyhet s.8-9

**Studenter på PSI gikk
fra D til A**

Nyhet s.10

**Nytt elitestudie
ved UiO**

Nyhet s.11

redaktør: **Runa Fjellanger**
runa.fjellanger@universitas.no 901 59 831

nyhetsleder: **Henrik Giæver**
h.s.giaever@universitas.no 986 70 257

fotosjef: **Odin Drønen**

desksjef: **Kari Eiring**

nettredaktør: **Mathea Reine-Nilsen**

magasinredaktør: **Maria T. Pettrém**

magasinfotosjef: **Mathilde S. Clemetsen**

MENINGER

Private problemer

I slutten av september kunne Universitas fortelle om den frivillige avgiften på BI-fakturaen som det ikke var opplyst om at var valgfri. I forrige uke kunne du lese om full fakturaforvirring på Høyskolen Kristiania, der studentene endte opp som taperne. Denne uken viser det seg at også studenter på Bårdar International har opplevd faktureringskrøll.

Før sommeren fikk tredjeårsstudenter på fordypning i dans ved Bårdar International beskjed om å betale 63.500 kroner i studieavgift for skoleåret 2018/2019. Men fakturaen de mottok ved skolestart var på 75.500 – 12.000 kroner mer.

Skolens direktør, Bengt Olsen, kaller det hele en «enkel feil». Kanskje en enkel feil for Bengt Olsen, men en gigantisk feil for skolens studenter. Likevel virker det som om denne hovmodige holdningen deles av flere i ledelsen. Etter fakturafeilen kalte de inn tredjeårsstudentene til et møte. Der fikk de et ultimatum: Betal den opprinnelige summen og slutt før påske, eller betal den nye summen og dans på avgangsforestillingen.

For en student som er forberedt på et liv på scenen, fremstår dette som et retorisk forslag – avgangsforestillingen er den eneste muligheten studentene har til å vise seg fram for en allerede lite interessert dansebransje. Dette i tillegg til et nesten ikke-eksisterende jobbmarked.

Det har tydeligvis ikke mye å si for dem hvorvidt elevene deres klarer seg på arbeidsmarkedet.

Privatskolene må skjerpe seg, og ta innover seg hvor store summer unge mennesker betaler for å studere der. Selv noen tusenlapper er mye for en student – og de som må skrape sammen 12.000 kroner for å få fullføre utdanningen sin fortjener i det minste en unnskyldning.

Men selv en beklagelse fra ledelsen var ifølge studentene for mye forlangt. De fleste av dem har visstnok signert den nye kontrakten for å slippe å krangle mer med skolen. Altså er kampen over før den i det hele tatt har begynt.

HK og Bårdar – foren eder. Så kan dere finne ut hvordan dere skal slutte å la studentene betale for deres feil.

Jada, mamma

Denne uken ble det klart at Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) gir opp håpet om bygge studentboliger på fotballbanen på Vestgrensa – fordi byrådet er negative. Ikke fordi studentpolitikkerne protesterte, må vite.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Simen Eriksen**
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Stine? Ja. Abdoollah? Waiyu? Nei. Slik fungerer norsk arbeidsliv.

Master ≠ jobb

kommentar

Stine G. Bergo, journalist i Universitas

«Den beste må få jobben», sa en foran meg på et møte om Jordan Peterson for litt siden. Jeg er så enig. Jeg håper at når jeg er ferdig med utdannelsen i idéhistorie, er jeg den beste kandidaten til jobben jeg får. Eller, jeg håper vel først og fremst at jeg får en av jobbene jeg søker på. Heldigvis er jeg en norsk jente med et norsklydende navn.

I begynnelsen av oktober skrev Universitas om Abdoollah Hosseini og Rita Chan Waiyu. Begge har mastergrader fra Universitetet i Oslo (UiO) fra 2017, og ingen av dem har en jobb å gå til nå. Waiyu har vært jobbsøker på fulltid i et år, og Hosseini fikk ett intervju (med avslag etterpå) av 60 stillinger han har søkt på. De to føyer seg til en laber statistikk. Den ferske «Kandidatundersøkelsen 2017» fra Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (NIFU) viser at 24 prosent av ikke-vestlige innvandrere i Norge står uten jobb seks måneder etter levert masteroppgave. Dette gjelder derimot kun 6,5 prosent av etniske nordmenn. Trenden er gammel. Statistikken har omtrent vært lik siden begynnelsen av 2000-tallet, da NIFU begynte å gjøre forskning på feltet.

«Problemet er ikke at det finnes for lite forskning på diskriminering i norsk arbeidsliv, men for lite på tiltak som faktisk fungerer»

Det er ingen bedre måte å si det på: Det er på høy tid å gjøre noe. De 24 prosentene må ned. At arbeidsgivere har en så tydelig etnisitetsbias er åpenbart deprimerende for framtiden til vårt flerkulturelle samfunn. Hosseini var selv en solskinnshistorie for norsk integreringspolitikk: Han kom til Norge som 16-åring og analfabet, og etter 14 år hadde han en juss-master med toppkarakterer i lomma. Så stoppet det. 30-åringen underviser mindreårige asylsøkere, og har hele tiden oppfordret elevene sine til å ta en utdanning. Nå synes han det er kleint at han ikke får jobb. Det er ikke bare kleint, det er uholdbart. Utdannelse og arbeid er jo nettopp det som skal få nye nordmenn inn i samfunnet, det er de to viktigste verktøyene vi har. Når navn og farge blir et problem ved terskelen til arbeidslivet, har hele systemet sviktet.

«Kandidatundersøkelsen 2017» er dessuten sørgelig nytt for norsk økonomi. Som Hosseini sier: «Hvis jeg ikke får noen jobb, så er det jo bortkastede fem år på jussstudiet, både for meg og for staten, som jo har investert i meg». Det koster penger å utdanne folk. I Hosseinis tilfelle for grunnskole, videregående, og til sist studieplass med innbyrdes lån og stipend. Dersom han nå ender med å måtte ta til takke med en jobb han ikke hadde behøvd en femårig høyere utdanning for, hadde man sluppet å sløse bort så mye penger.

Arkivaren

Historiske skråblikk av Jantra «the skråblikk» Hollum

Ballets dronning

«Man bør ikke overlata noen detaljer til tilfeldighetene. Alt må være gjennomtenkt.» Facebook-arrangementet til studentforeningen din virker kanskje fjernt, men det er faktisk på tide å dra på ballkjolejakt om du vil imponere han ekstra søte på kollokviegruppa. «– Det er klart man vil se sexy ut og bruker de hjelpemidlene man har, som shock-up (journ.anm hold-in strøpøbukse) og push-up. Hår under armene og på leggene er helt uakseptabelt. Og en time i solarium skader ikke,» sier ex-phil studenten Irene. Det er bare å omfavne sin indre dronning og ta fakultetet med storm.

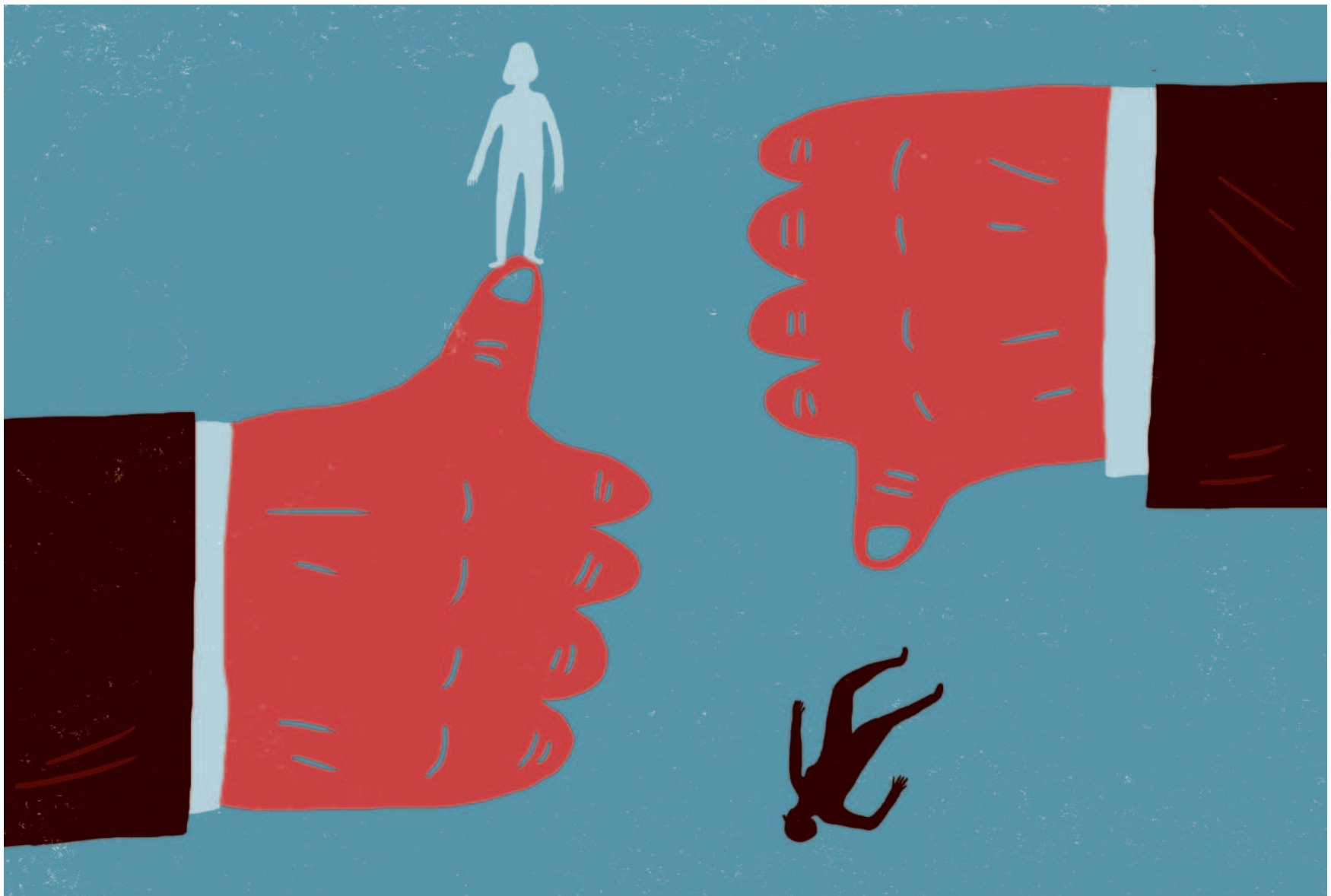
Universitas nr. 23, 1998

Forbrytelse og straff

I denne utgaven av Universitas kan du lese om advokatfullmektige Matias Apelsest og Kaija Bjelland som har skrevet egne pensumbøker for jusstudenter. Flinker folk! Men ikke alle jusstudenter er flinke folk. Noen jusstudenter gjør forferdelige ting. Begår til og med lovbrudd. Hærverk og sjikane. Noen jusstudenter urinerer faktisk på vektere på Frokostkjelleren. Og kaster en kontorsøppelbøtte etter vekteren når blæren er tømt. UTEN å være overstadig beruset. «De har begått sosialt selvmord,» sier daglig leder for Frokostkjelleren. På et tidligere arrangement hadde en gruppe studenter ikke godttatt at Frokostkjelleren var full, dermed forserte de et piggrådgjerde og brøt seg inn GJENNOM TAKET. Straffen? Utestengelse fra Frokostkjelleren og Juristforeningen. Takk og lov.

Universitas nr. 17, 2003

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Videre viser NIFU-undersøkelsen en sløsing med ressurser. Forsker ved NIFU og medforfatter av rapporten, Liv Anne Støren, peker på at høy arbeidsledighet blant innvandrere ofte forklares med at de har lav utdanning. Hosseini og Waiyu sitter med verdifull kunnskap, som ikke bare de fortjener å kunne bruke, men som det norske samfunn er tjent med å utnytte.

Hva skal gjøres? Hvorfor har ikke endring skjedd når NIFUs undersøkelse er gammelt nytt? Et sted å starte er med anonyme søknader – altså hvor man fjerner navn og bilde. Et forskningsprosjekt fra 2018 viste at søknader med pakistansk navn hadde 25 prosent mindre sannsynlighet for å bli tatt videre til intervju enn søknader med norsk navn,

til tross for at de var identiske. For Hosseini ville muligheten for å søke anonymt trolig gjort at forholdet 60/1 ble litt jevnere. Likevel bringer det ham bare til intervjuet. Og hva med Waiyu? Hun har bare mastergraden sin fra Norge, og mindre norskkunnskaper enn Hosseini. Likevel har hun arbeidserfaring fra steder som Verdens helseorganisasjon og European Organization for Nuclear Research (CERN). Mye tyder på at en anonym søknad ikke er det eneste som skal til for å endre ukulturen i norsk arbeidsliv.

Problemet er ikke at det finnes for lite forskning på diskriminering i norsk arbeidsliv, men for lite på tiltak som faktisk fungerer. Et amerikansk forskningsprosjekt kartla tiltak amerikanske arbeidsplasser har gjort for

underprivilegerte grupper, og sammenlignet det med den faktiske representasjonen hos dem. Funnene er viktige, som at inkluderingskurs for mellomledere var fullstendig resultatløst mens åpne rekrutterings- og promoteringsprosesser hadde en positiv effekt, men kan ikke nødvendigvis overføres direkte til norsk kontekst. Det som kan overføres er metoden.

Det finnes ingen enkle løsninger når det kommer til å fjerne norske arbeidsgiveres etnisitetsbias. Men kulturendringen som må skje, må likevel starte hos dem. Så kjære fremtidige arbeidsgiver, ikke velg meg fordi jeg heter Stine og er norsk.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Alf Andreas Grønli Simensen

FARVEL: Geir Morken Nilssen tar en siste titt på sauene før de sendes til slakting.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: [universitas_offisiell](https://instagram.com/universitas_offisiell)

For oppdaterte studentnyheter.

På desken: Anna Torst
Saatvedt, Kari Eiring,
Aleksander Naug

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

nyhetsleder: **Henrik Gæver**
h.s.gæver@universitas.no 986 70 257

NYHET

Skal stemme over valgfritt exphil

EXFAG: På torsdag avholder studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO) sitt tredje møte for semesteret. Provokatørene i Fremskrittlisten har sett sitt snitt til å fremme et forslag om valgfrihet og exphil.

I en resolusjon sendt til parlamentet, med tittelen «Exphil må gjøres valgfritt», argumenterer den studentpolitiske listen med at exphil er over

300 år gammelt, og dermed utdatert.

Det er ikke første gang forslaget fremmes. Leder for Fremskrittlisten – og eneste kandidat fra listen i studentparlamentet – Johan Hertzberg skrev et leserinnlegg til Universitas tidligere i år der han tok til orde for det samme. Dette er imidlertid første gang Fremskrittlisten fremmer resolusjonen under et møte.

Fikk ultimatum etter skolepenge-glipp

I vår ble studenter ved Bårdar International informert om en studieavgift på 63.500 kroner. Da fakturaen kom i august var beskjeden en annen.

Studieavgift

tekst Jonas Solgård og Ina Pettersen Jevne
foto Odin Drønen

– Problemet ble lagt over på oss, og vi opplevde at det var veldig lite ydmykhet fra skolens side. Jeg ser på dette som et alvorlig kontraktsbrudd, sier 22 år gamle Kaja Hoff Meløy. Hun går fordypning i dans ved Bårdar International.

Til Universitas forteller Meløy at skolen hadde sendt ut feil kontrakt sammen med inn-taksbrevet før sommeren. Den kontrakten viste seg å være flere år gammel.

– Da vi kom tilbake etter sommerferien fikk vi en faktura på 37.750 kroner for det første semesteret. Det var flere av oss stuset over dette, da vi hadde gått hele sommeren i tro om at studieavgiften skulle være på totalt 63.500 for hele året.

Direktør ved Bårdar, Bengt Olsen, er imidlertid uenig i at skolen opptrådte lite ydmykt. Han sier det hele var en enkel feil.

– På møtet vi hadde med studentene var vi åpne om at det var en feil i kontrakten fra vår side. Det var først da vi sendte ut fakturaen at vi ble klar over at beløpet var feil i den første kontrakten.

Olsen påpeker også at prisen på 75.500 kroner ble opplyst om på Bårdars nettsider.

Fikk valg

I kontrakten som ble sendt ut før sommeren står det at studieavgiften per skoleår ligger på 63.500 kroner. Da ledelsen ved Bårdar International ble gjort oppmerksomme på den økte summen på fakturaen ble det innkalt til et møte.

«Det er ikke noe økonomisk motiv eller hokus pokus fra Bårdars side»

Bengt Olsen, direktør ved Bårdar

– På møtet fikk vi valget mellom å betale 37.750 og så slutte til påske, eller betale 75.500 kroner for hele skoleåret, forteller Meløy, som hevder at de ikke fikk noen beklagelse fra ledelsen.

Hun påpeker at alternativet om å slutte før påske ville ført til at man hadde gått glipp av eksamensforestillingen på slutten av skoleåret.

– Det er viktig å få vært med på eksamensforestillingen, fordi det kommer bransjefolk og mange andre for å se på.

Meløy sier at hun er svært skuffet over ledelsens reaksjon, og mener at skolen har behandlet saken dårlig.

– Det var ikke noe tilbud om å gjøre det godt igjen, og ledelsen var lite imøtekommende.

Etter at vi fikk valget mellom å slutte til påske eller betale mer, har kommunikasjonen fra skolen vært rar. Det virket som om de bare forventet at vi skulle betale.

– Veldig hardt

Meløy forteller at de etterkant av møtet fikk en ny kontrakt hvor studieavgiften står oppført til 75.500 kroner for skoleåret 2018/2019.

– Det var veldig hardt av skolen å gi oss et ultimatum på den måten. Jeg føler ikke at vi er ferdig med denne saken, men mer at ledelsen bestemte at det skulle være slik og så har folk bare føyet seg etter det.

Hun sier også at de fleste har signert den nye kontrakten, og opplever at folk ikke orker å krangle med skolen.

– Jeg mener mange har vært litt feige i denne saken. De fleste har sagt seg ferdig med hele greia, nettopp fordi det er så tungt å skulle ha problemer med en så stor institusjon.

Meløy forteller at det ble kalt inn til enda et møte hvor de fikk beskjed om «å stole på» ledelsen.

– Vi ble bedt om ikke å snakke om at skolen hadde gjort feil, og jeg følte at vi ikke ble behandlet som voksne. Det hele var ganske nedlatende.

– Komplisert

Universitas har vært i kontakt med jusprofessor Alf Petter Høgberg. Han mener tvisten er komplisert, ettersom det riktige beløpet ble opplyst om på nettsidene til Bårdar.

– Om studentene kjente prisen på nettsiden, er de ikke i aktsom god tro og skal betale den prisen som fremkommer av hjemmesiden.

Høgberg opplyser at grunnen til at vedkommende eventuelt ikke var «i aktsom god tro», er

Skuffet: Bårdar-student Kaja Meløy er opprørt over skolens reaksjon etter kontraktkroll.

«Dette høres helt urimelig ut, og det går kun utover studentene»

Håkon Randgaard Mikalsen, leder i NSO

at opplysningen på hjemmesiden innebærer at den avviker prisen i kontrakten burde vakt mistanke om at det var skjedd en feil, slik at denne ikke uten videre kan legges til grunn.

Studenten Meløy mener derimot at skolen burde kommet med en unnskyldning når de ble gjort oppmerksomme på feilen.

– Jeg forstår at de ikke kan gi et skoleår til 63.000 kroner når

BI-rektoren tjener mest

RESSURSSTERK REKTOR: Rektor ved Handelshøyskolen BI Inge Jan Henjesand tjener mer enn alle de andre rektorene ved større private høyskolene i landet, skriver nettavisen Khrono.

Hans årlige godtgjørelse er ifølge avisen 2.388.296 kroner, som er over 600.000 kroner mer enn rektorene ved noen statlig institusjon.

– Lønnsnivået henger sammen med at vi

konkurrerer med internasjonale toppskoler om talenter, så en sammenligning med det norske nivået blir ikke nødvendigvis så relevant, sier styreleder i BI Åse Aulie Michelet til avisen.

Avisen skriver også at Henjesand mottok andre skattepliktige ytelser verdt 15.957 kroner i fjor, noe som resulterer i en samlet årslønn er rett over 2,4 millioner kroner.

Andre rektorer vil ha mer lønn

RESSURSVAKERE REKTORER: Både Norges teknisk- naturvitenskapelige universitet (NTNU) og Norges handelshøyskole (NHH) har bedt Kunnskapsdepartementet om å få øke lønnen til sine respektive rektorer, Gunnar Bovhim og Øystein Thøgersen, skriver nettavisen Khrono.

Ifølge nettavisen argumenterer styrene ved de to institusjonene for å øke lønnen til sine rektorer med 50.000 kroner.

Institusjonene får imidlertid ikke umiddelbart medhør hos Kunnskapsdepartementet. De to rektorene er nemlig de eneste rektorene ved offentlige utdanningsinstitusjoner som er tilknyttet Statens lederlønnssystem. Rammene for årets lønnsoppgjør i staten er 2,8 prosent, og underbygger derfor ikke ønsket om en økning på 50.000 kroner, skriver Khrono. Nærmere bestemt ber NTNU om en økning på 2,9 prosent, mens NHH ber om 3,3 prosent.

«Det var ikke noe tilbud om å gjøre det godt igjen, og ledelsen var lite imøtekommende»

Kaja Meløy, Bårdar student

det ikke er det det koster, men da må de også beklage når de har gjort en feil. Det holder ikke med et lite møte halv ni morgenen etter hvor de mer eller mindre legger skylden på oss, sier hun.

Når Universitas tar kontakt med Bårdar ønsker imidlertid direktør Olsen å beklage.

– Det er en beklagelig hendelse, men reell pris var tiljen-

gelig i alle kanaler. Vi har sett nøye gjennom rutinene for å unngå tilsvarende i fremtiden, sier han.

– Ikke et økonomisk motiv

Leder av arbeidsutvalget i Norsk studentorganisasjon, Håkon Randgaard Mikalsen, er opprørt over at studentene blir presset til å betale mer enn det som sto i kontrakten.

Håkon Randgaard Mikalsen, leder av Norsk studentorganisasjon

Selv om Bårdar ikke er medlem i NSO sier han at det er synd at studentene må lide for skolens feil.

– På generelt grunnlag kan jeg si at det høres helt urimelig ut, og at det her virker som det kun går utover studentene. Det kan se ut som at eksamensforestillingen blir brukt som et pressmiddel for å få studentene til å betale mer.

Olsen forklarer imidlertid at studieavgiften har blitt økt av praktiske grunner, og påpeker at de nye prisene har ligget ute på skolens nettsider.

– Det er ikke noe økonomisk motiv eller noe hokus pokus fra Bårdars side. Rent praktisk trenger vi dette beløpet for å gjennomføre eksamensforestillingen, sier han.

Skriver sitt eget pensum

Stadig flere jusstuderter skriver lærebøker rettet mot medstudentene. – Dette kan være farlig, advarer professor Benedikte Høgberg.

Jusspensum

tekst Axel Hodnefjeld
foto Jil Yngland

– Boken min skjærer bort alle detaljer for å komme til kjernen i faget. Fokuset ligger på hovedforståelsen, forteller advokatfullmektig Kaija Bjelland.

Bjelland planla aldri å bli studentforfatter, men da en fortvilet medstudent ba om hjelp til eksamen, ble resultatet til slutt en bok utgitt av Gyldendal Forlag i 2014. I januar gir hun ut bok nummer tre i samme serie.

Boka har ifølge forordet ett mål for øye: «At du også skal gjøre det bra på eksamen».

– En forståelig bibel

Advokatfullmektig Matias Apelseh deler Bjellands syn på verdien av eksamensrettede fremstillinger. Han ga også ut lærebok som student.

– Det er ingen grunn til å forklare alt med flerstavellesord. Min ambisjon har vært å formidle et vanskelig fag på en tilgjengelig måte, sier han.

Studentforfatterens korte og illustrerte bøker er uvant kost på et studie som ellers er kjent for sitt tunge alvor og lange lesesalder. Studentforfatterne forteller at noen av de tradisjonelle pensumbøkene til og med har status som «bibel» for sitt fagområde. I forsøket på å forstå faget går mange av studentene derfor inn i en slags munketilværelse, med lesesalen som kloster.

Bjelland vil denne asketiske studenttilværelsen til livs.

– Som ung sørlandspike fikk jeg barneboken *En helt forståelig*

Bibel, som forklarte bibellignelser. Min bok er en helt forståelig fremstilling av én av jussens «biber», forteller hun, før hun legger til

– Det er ganske ukontroversielt å si at universitetet har et pedagogisk potensial.

– Kan være farlig

Professor Benedikte Høgberg anbefaler jusstuderter å holde seg til hovedpensum.

– Jeg forstår hvorfor studentene tror at de trenger disse lettlesete bøkene. Semesteret er kort, og de ønsker å gjøre det godt. Faren ligger i at studentene ikke greier å drøfte nyansert og vise den breddeforståelsen som de gjerne testes i på eksamen.

Høgberg erkjenner at noe av hovedpensum kan oppleves utilgjengelig, men anbefaler da å heller lese pensumbøkene på en smartere måte.

– Bruk de tyngste bøkene som oppslagsverk, og løs oppgaver med utgangspunkt i læreboken, tipser hun.

På ville veier

Jusstuderter Beate Kathrine Berge skriver også lærebok denne høsten. Hun sier at det kan virke som om Høgberg mangler forståelse for at studentene ikke kan alt fra dag én.

– Å studere et fag kan sammenlignes med å vandre gjennom en bekmørk skog. Læreren ansvar er å lyse opp stien for deg. Læreren er som regel velbevandret i skogen, og kan da glemme å lyse på alle steinene og fallgruvene underveis. Da får du som student en kjip skogstur, illustrerer Berge.

Hun skriver en lærebok i Rettsøkonomi sammen med foreleseren sin. Den ferdige boka skal gis ut neste høst, og skal fungere som en innføring i faget. Berge mener at dersom målet er en enklest mulig vei til et godt eksamensresultat, vil den også kunne fungere som et lettlest og konsentrert alternativ til hovedpensum. Dette er en ambisjon som ikke deles av alle studentforfatterne.

– Jeg vil beskrive boken min som en faglig tranperle.

Studentforfattere: Matias Apelseh og Kaija Bjelland er blant de første jusstuderter som skriver enkle fremstillinger av vanskelige fag.

Den er et fint tilskudd, men ikke noe du kan leve på alene, sier Bjelland.

– Spiller på frykt

Høgberg er enig i at andre læringsformer enn pensumlesing kan være lærerike. Selv slår hun et slag for den gode samtalen over et glass øl. Samtidig tror hun at mange lar seg lure av studentbøkene.

– Disse bøkene kan gi studentene et inntrykk av at de må kunne alt som står i dem. Jeg tror at disse bøkene på toppen av alt hovedpensum bare stresser stu-

dentene enda mer. I tillegg kan det skape et usunt puggefokus, og hvis du pigger deg til juss, blir du en mislykket jurist, sier hun.

Professoren legger til at hun tror at studentbøkene har blitt god forretning for forlagene.

– Jeg synes det er uheldig at forlagene melker ut mest mulig penger av den enkelte student. De spiller på frykt når de kommuniserer at man må ha enda en bok for at det skal gå bra på eksamen.

Uten å ville avsløre noen forlagsavtaler, kan Bjelland forsikre om at boksalgene i alle fall ikke gjør studentforfatterne til millio-

nærer. Hun mener i motsetning til Høgberg at studentbøker kan dempe, heller enn å øke, bekymringene blant studenter.

– Min motivasjon for å skrive har alltid vært håpet om å kunne hjelpe noen. Det er veldig mye uønsket stress blant eksamensstressa studenter, og jeg tror at studentbøkene kan dempe stresset for mange.

Humor på pensum

Humor er ett av grepene Apelseh bruker for å senke studentenes skuldre.

– I boken min møter du blant

g. Bjelland høstet mye skryt for boken *Robins guide til obligasjonsretten*, som hun baserte på notater hun brukte for å hjelpe kameraten Robin stå på eksamen.

annet kleptomane kjærester som tvinger sin partner til å gjemme pengene sine hos venner som deretter går konkurs. Slike eksempler kan gjøre det lettere å huske reglene som regulerer situasjonen, forklarer han.

Både Bjelland og Apelseth vektlegger likevel at de tar humoren i bøkene svært alvorlig.

– Alle eksemplene, samme hvor banale, er nøye gjennomtenkte. Eksemplene bidrar til å gjøre fremstillingen enkel og underholdende. Men bommer du på det faglige i den artige eksempelbruken, så virker du som

tidenes klovn, mener Apelseth

Høgberg er ikke enig i at et enkelt og avslappet språk kommer studentene til gode.

– Jeg er ikke en motstander av fjas, men jeg er en tilhenger av et presist fagspråk fordi studentene gjerne etterligner språket i lærebøkene. Studentene må gjer-

ne lage enklere fremstillinger, men det ligger ikke i en professors samfunnsoppdrag å fremstille verden enklere enn den er, mener hun.

Tidligere i år skapte Høgberg full storm da hun i en tordentale foreslo å møte studentene med «en god porsjon latter». Skulle

hun tordnet i dag, ville hun ha vært mer nyansert.

– Jeg har blitt misforstått i tordentalen. Det tar jeg på min egen formidlingskappe. Det jeg mente å si var at man kanskje bare skulle velge å le av de få studentene som henger ut forelesere og andre personer på det sosiale mediet Jodel. Det ville være et alternativ til å ta det opp som et problem.

Høgberg presiserer likevel at kunnskap og pedagogikk ikke alltid går hånd i hånd. De strenge kravene hun stiller til studentenes kunnskap er videre en

følge av hvor viktig denne kunnskapen vil bli for samfunnet.

– Studentene må godta at de skarpeste på et felt ikke alltid er de beste pedagogene. Det gjelder både på universitetet og i det virkelige liv. Av denne grunn må studentene stå på for å lære, også når noe ikke blir forklart på en ryddig måte. Dersom de istedenfor bare er opptatte av å lese kjappe bøker som gir kjappe løsninger i forsøket på å oppnå noen raske og enkle eksamensresultater, vil de kjapt møte veggen i arbeidslivet, sier hun.

universitas@universitas.no

«Hvis du pugger deg til juss, blir du en mislykket jurist»

Benedikte Høgberg, jusprofessor

FORTVILER OVER CØLIAKIKUTT:

– Rammer budsjettet og helsen

Ernæringsstudent: Therese Margrethe Lensnes (28) studerer klinisk ernæring ved UiO og har cøliaki. Hun mener kuttet i støtten presser studenter med cøliaki til å ta mindre sunne valg og spise mindre.

Regjeringen vil kutte i støtten til de med cøliaki. Studenter som lider av sykdommen er bekymret for prisen på glutenfri mat – og øl.

Statsbudsjettet

tekst Vemund Garden
foto Henrik Follesø Egeland og Odin Drønen

– Jeg føler at det er helt på trynet, sier Therese Margrethe Lensnes oppgitt. Hun studerer klinisk ernæring ved Det medisinske fakultet ved Universitetet i Oslo (UiO), og har cøliaki. Cøliaki er en autoimmun sykdom som skyldes en overfølsomhet overfor gluten, et protein som finnes i hvete, rug, bygg og spelt, i følge Norsk Cøliakiforening.

En rapport fra Forbruksfors-

Økonomisk problem: Petter Marius Udland mener kuttet i støtten til personer med cøliaki går utover budsjettet hans.

kningsinstituttet SIFO fastslår at personer med cøliaki ikke betaler så mye mer for mat enn andre, etter at glutenfrie alternativer har blitt billigere og mer tilgjengelige. I statsbudsjettet for 2019 foreslår

derfor regjeringen å kutte støtten fra 24.000 kroner til 8000 kroner årlig. Dette synes Lensnes er et grovt innhugg i hennes og andre studenters økonomi.

– Det er ganske kritisk. Jeg er

28 år og må kanskje få hjelp hjemmefra.

Hun mener det er vanskelig å få tid til kutt en deltidsjobb ved siden av ernæringsstudiene.

Frykter syke studenter

Diaré, forstoppelse og påfallende trøtthet er noen av symptomene som kan dukke opp hvis en med cøliaki får i seg gluten.

– Jeg frykter at de som virkelig ikke har råd kutter ut glutenfri mat og blir syke, sier Lensnes.

Hun er enig i at tilbudet for de med cøliaki har blitt bedre siden støtten først ble innført. Likevel mener hun 2000 kroner i måneden ikke er mer enn nødvendig. Kuttet presser derimot studentene til å ta mindre sunne valg og spise mindre, tror hun.

– Det er ofte mer fett og stivelse i det glutenfrie brødet, noe som gir mer energi. Derfor har de lagt til grunn at du trenger mindre brød for å oppnå det samme energinivået. Man får da færre næringsstoffer fra det glutenfrie brødet. Det blir tullete å kutte ned

på mengden kun med tanke på energi, forklarer Lensnes.

Dyre byturer

Journalistikkstudent Petter Marius Udland mener kuttet medfører til et økonomisk problem.

– Mitt forbruk er nok større enn den nye støtten. Som student blir det tøft.

Han trekker frem brød, knekkebrød, pasta og andre kornprodukter som dyrere i glutenfri utgave. Men også mat man får i pose, som ikke har korn i seg i utgangspunktet, blir ofte tilsatt mel med gluten. I tillegg trekker han frem øl som en stor utgiftspost.

– Å kjøpe en dyr 0,33 liter flaskeøl fremfor en halvliter når du er ute blir mye dyrere. Det gjelder også til en viss grad på vanlig butikkøl. Det er jo ikke et valg man tar.

– Ikke et problem

En som ikke er like misfornøyd er Øyvind Lunder. Han studerer lektorutdanning ved UiO, men føler ikke det er noen krise å få rundt 1400 kroner mindre i uken.

– Jeg er ikke overbevist om at jeg bruker 2000 kroner ekstra på mat i måneden.

Lunder presiserer at han kommer til å merke det, men at han synes det er en grei beslutning.

Lektorstudenten har en deltidsjobb, og føler ikke at det blir noe problem å holde det gående. Derfor vil han ikke avskrive regjeringens forslag helt.

– Så lenge jeg får noe støtte er jeg fornøyd, oppsummerer han.

Lunder ser likevel at studenter uten deltidsjobb ved siden av utdanningen kan havne i trøbbel.

Gir politikerne ansvaret

Gun Roos, som var med på å skrive rapporten «Kartlegging av ekstrautgifter» for SIFO, mener kritikken mot rapporten er feil.

Hun mener at noen av de som kritiserer rapporten har vist til feil som ikke stemmer. Ifølge henne følger matkurven som blitt brukt til beregningene kostholdsanbefalingene.

– Vi har bedt om at rapporten ikke leses for mer enn den er. Vi har tydeliggjort forutsetningene for beregningene, for at det skal det være mulig å diskutere dem. Med dette følger et ansvar for de som bruker rapporten. Vi har ikke kommet med noen anbefalinger.

Roos presiserer også at det er politikernes ansvar å bestemme hvordan de vil bruke rapporten. Hun forstår at denne rapporten blir gjenstand for debatt når den brukes til å forsvare kutt i offentlig støtte.

universitas@universitas.no

«Vi har bedt om at rapporten ikke leses for mer enn den er»

Gun Roos, SIFO-forsker

NORSK
TEKNISK
MUSEUM

www.tekniskmuseum.no

Foto: Xueqi Pang

SENT med LEGO® og fiksefest!

Vi har ett tonn med Legoklosser, og du tar med vennene dine og bygger det du vil. Kom!

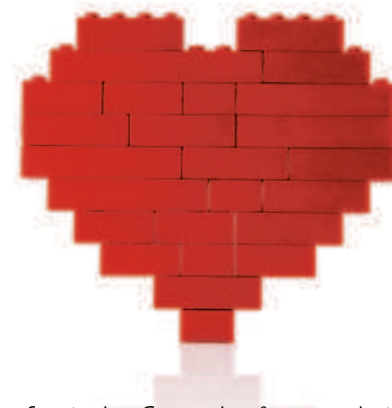
Under SENT fiksefesten hjelper frivillige fikserer deg med å fikse små duppeditter som ikke funker.

Torsdag 11. oktober 2018 kl. 19:00–23:00

LEGO® FESTIVALEN
BUILD THE CHANGE
**LEGO®
LOVE**
29.09–21.10.2018

SENT: 11. oktober 19-23

Informasjon om byggetidene under hele Legofestivalen finner du på www.tekniskmuseum.no

NORSK
TEKNISK
MUSEUM

Reis kollektivt til Kjelsåsveien 143!

Karakterer fluktuere: Erik Rimestad Frogner klagde på sensur og gikk fra C til A. Det kan ha vært avgjørende for at han kom inn på masterstudiet.

Karaktersprik på PSI:

- ERIK GIKK FRA C TIL A PÅ BACHELOROPPGAVEN
- AYLA GIKK FRA D TIL A PÅ SEXOLOGIEKSAMEN

Studenter ved Psykologisk institutt ved Universitetet i Oslo (UiO) opplever karaktersettingen på instituttet som vilkårlig og tilfeldig.

Karakterklage

tekst Synne Hellevang og Kristoffer Solberg
foto Odin Drønen

Universitas har vært i kontakt med flere studenter som har opplevd å få et betydelig karakterløft etter å ha klaget, uten å egentlig forstå hva som i utgangspunktet førte til en svakere karakter. To av seks studenter som gikk fra D til A ved UiO i vår var fra Psykologisk Institutt (PSI).

Klage reddet masteropptak

Erik Rimestad Frogner er blant psykologistudentene som har opplevd et hopp i karakter etter å ha klaget. Han leverte sin bacheloroppgave i psykologi i vår. En måned senere fikk han tilbake en karakter han ikke kjente seg igjen i, og valgte derfor å klage. Til hans overraskelse hoppet han opp to

karakterer etter ny vurdering, fra C til A.

– C er ikke en dårlig karakter, men jeg synes det var skuffende fordi jeg hadde jobbet godt. Jeg forventet ikke en A, sier Erik, som nå går master i psykologi ved UiO.

Den nye vurderingen hadde tatt lang tid på grunn av ferie, men da den kom i august fikk han også med en ny begrunnelse.

– Jeg synes den første begrunnelsen hadde vært veldig kort og dårlig. Det virket som at sensoren ikke hadde lest oppgaven så nøye. Argumentene var ikke gode nok for å gi meg en C, mener Frogner.

Derimot opplevde han begrunnelsen for toppkarakteren som lengre og mer utfyllende. Konklusjonen var at oppgaven var svært god.

For Frogner virker det avgjørende hvilken sensor man får, og at en klage kan føre til at man får en

sensor som liker oppgaven bedre.

– Hvis jeg ikke hadde klaget, er det ikke sikkert jeg hadde kommet inn på master. Bacheloroppgaven har mye å si når man skal søke seg inn på master.

– Virker skjønnsbasert

Maria Frangakis, 22, skrev sin bacheloroppgave i vår. Hun opplevde et sprik mellom første sensur og endelig karakter, som gikk fra en D til en A. Maria kviet seg lenge for å klage, fordi hun har opplevd at venner har gått betydelig ned i karakter ved å klage.

– Det virker som at karakteren man får er ganske tilfeldig. Det virker nesten som det handler om flaks med sensor.

Maria tar nå en master i psykologi ved Universitetet i Bergen, og hadde det ikke vært for andre gode karakterer kunne hun slitt med å komme inn. Belastningen fra tre måneders ventetid over sommeren var noe hun kjente på.

– Jeg er kjempefornøyd med en A. Jeg føler jo at jeg har skrevet en god oppgave, men det er jo tre måneder for sent. Plutselig sitter man med følelsen av at man kanskje

ikke er god nok til å ta en master.

Maria føler hele prosessen rundt sensur virker skjønnsbasert ved PSI. Skillet mellom en A og en D er betydelig, og hun mener det er ekstremt at det kan karakteren kan svinge såpass på en bacheloroppgave.

– Generelt føler jeg det har vært en del tull med karakterer på PSI.

Fra D til toppkarakter

Ayla Engebretsen (23) opplevde å gå fra en D til A i faget sexologi. Hun følte seg godt forberedt til eksamen.

– Da jeg fikk karakteren D skjønte jeg ingenting, og jeg ville klage med en gang. Jeg søkte om begrunnelse, men ventet ikke på den før jeg klagde, sier hun.

Begrunnelsen hun fikk var klar og tydelig, problemet var at den ikke samsvarte med eksamen hun hadde levert, mener hun.

– Jeg følte meg litt lurt. Jeg tenkte med en gang på alle de andre karakterene mine, om de også er feil.

Da klagen var ferdigbehandlet fikk Ayla en A, noe hun føler samsvarer mer med karakternivået

Karakterhopp ved UiO

■ Høsten 2017: 8 studenter gikk opp fra karakteren D til A, 24 fra C til A

■ Våren 2018: 6 studenter gikk opp fra karakteren D til A, 31 fra C til A

■ Kilde: UiO

hun ellers har hatt.

Sensorveiledning til alle

– Vi er klar over at det er noen veldig uheldige utfall, det er veldig dumt. Det er et problem på alle norske utdanningsinstitusjoner, sier Bjørnar Hjulstad, administrativ studieleder ved PSI.

Han forteller at de derfor innfører sensorveiledning i alle fag fra i høst, og at det tillegg blir mulig med en tredje sensurrunde hvis spriket mellom eksamen og klage er to karakterer eller mer.

– Vi som alle andre synes dette er leir, og vi gjør det universitetet og Kunnskapsdepartementet ber oss om å gjøre, sier han.

UIO VIL SATSE PÅ ELITESTUDENTER

Universitetet i Oslo (UiO) innfører et tilrettelagt bachelorprogram for de mest talentfulle og motiverte studentene – uten å få støtte om det i statsbudsjettet.

Nytt elitestudie

tekst Tharald Halvorsen

– Vi ønsker å tilby et tverrfaglig og krevende studieprogram for de aller beste, sier prorektor Gro Bjørnerud Mo ved UiO.

Fra høsten 2019 vil UiO tilby et såkalt «honours»-program, som er et nytt tverrfaglig studieprogram mellom Det humanistiske fakultet (HF) og Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet (MatNat).

Programmet skal etter planen tas som en ordinær bachelor, men vil ha et mer omfattende studieløp som inneholder ekstra emner og tyngre utfordringer. De som blir tatt opp vil også få tilgang til eksklusive studiegoder.

Dobbel progresjon

Et vanlig studieløp er på 30 studiepoeng per semester. På grunn av mer omfattende pensum vil det nye «honours»-programmet ligge på 60 studiepoeng per semester. I første omgang vil kun 40 studieplasser være tilgjengelige. Programmet vil også kreve mer penger og flere resurser enn vanlige bachelorgrader.

– De som blir tatt opp vil få tettere oppfølging med en faglig mentor, egne studielokaler og tilrettelagte studieplaner, sier prorektor Bjørnerud Mo.

Modellen er hentet fra utlandet. Representanter fra HF og MatNat har vært i Nederland for å se på lignende programmer som allerede tilbys der.

– Det nye studieprogrammet vil svare på Stortingsmelding 16 (2016–2017): Kultur for kvalitet i høyere utdanning, der universitetene bes om å utvikle studietilbud tilpasset de mest talentfulle og motiverte studentene, forteller Bjørnerud Mo og legger til:

– Vi er opptatte av å koble forskning og utdanning enda tettere. Det vil vi også få mulighet til å gjennomføre med dette «honours»-programmet.

– Er det rettferdig å satse kun på toppstudentene?

– Vi ser selvfølgelig dilemmaer tilknyttet innføringen. Vi skal

bruke erfaringer med satsingen til å se hvilke tiltak vi kan overføre til andre studier også. Her ved UiO er vi svært opptatt av å heve kvaliteten i hele bredden av studietilbudet.

– Glemmer mangfoldet

Leder for Studentparlamentet ved UiO, Susann Andora Biseth-Michelsen, ser i utgangspunktet positivt på en tverrfaglig satsing. Men hun er samtidig bekymret for at «honours»-programmet skal føre til mindre fokus på studentmassen generelt.

– Et A-lag og B-lag tror vi ikke er svaret. Vi må ha variert undervisning som tilrettelegger for faglig og personlig vekst for alle studenter på universitetet, sier hun.

Videre påpeker Biseth-Michelsen at det er positivt at UiO har valgt å søke penger fra statsbudsjettet for å dekke kostnadene til en slik satsing. Ved å gjøre dette, slipper de å kutte midler andre steder for å finansiere programmet.

– Men vi mener på vår side at alle studenter, uavhengig av studieprogram, burde ha krav på studiegodene som toppstudentene her vil få. Andre universiteter har større satsing på for eksempel faglige mentorer, understreker Biseth-Michelsen.

Hun håper ellers å se positive ringvirkninger av programmet som kan gagne alle studenter i fremtiden.

Universitetet fikk ikke støtte til 40 nye studieplasser for programmet i statsbudsjettet for 2019. De vil likevel gjennomføre det. Nå må de ta i bruk penger fra universitetets ordinære budsjetttramme for å få det opprettet. De har ikke avklart hvilke eksisterende tilbud pengestøtten til det nye «honours»-programmet vil gå ut over.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

MORGENBLADET

abo@morgenbladet.no

www.morgenbladet.no
Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

vårt land

Få 50 % studentrabatt på Vårt Land

Bestill på VL.NO/STUDENT

kundesenter@vl.no

www.vl.no
Tlf: 22 310 310

HUDPLEIE

HOME OF BEAUTY

Home of Beauty AS
Fauchalds gate 11
0365 Oslo

post@homeofbeauty.no
Tlf: 24 02 22 22
www.homeofbeauty.no/timebestilling

Studentpriser på permanent makeup, microblading og tannbleking

Bruk koden "HOBstudent" når du bestiller online!

KULTUR

Jazzisk opplegg

Den nyeste musikken er den som blir laget der og da!

Annenhver onsdag går du gratis på Uhørt, dobbelkonserter med knallbra, unge band på vei opp.

Siste lørdag i måneden kan du danse på Jassbox, Oslos kuleste dansegulv! Også det er gratis.

Finn flere konsertutfordringer på nasjonaljazzscene.no

LEGE

20% Studentrabatt!

LEGEVAKT
Gynekolog
Psykolog/psykiater

allmenn@ckms.no
www.ckms.no
Tlf: 23196040
Sørkedalsveien 10c, 0360 Oslo

MUSEUM

Nobels Fredssenter

Nobels Fredssenter
Rådhusplassen, Oslo

Studentpris kr 80,-

Kom og se årets Fredsprisutstilling og fotoutstillingen «Fortell verden om oss».

Spennende aktuelle debatter med gratis adgang hver måned!

www.nobelpeacecenter.org

om; bymuseet

SØTTILLET

Bli med inn i en typisk 70-tallsleilighet. Se hvilke klær som var trendy og hvilke saker som engasjerte studenter. Her finner du en jungel av tekniske dippedutler, alt fra telefoner til skrivemaskiner.

Studentbillett: 50 kr

Bymuseet i Frognerparken

oslomuseum.no

Opplev Popsenteret - et moderne og interaktivt opplevelsesmuseum for norsk populærmusikk.

Syng i studio!

Trondheimsvn.2 v/Schous plass
Tlf: 22 46 80 20

Se høstens aktiviteter her
www.popsenteret.no
kontakt@popsenteret.no

Norsk Teknisk Museum
Kjelsåsveien 143
0491 Oslo

Tlf: 22 79 60 00
www.tekniskmuseum.no

Studentbillett kr 100,-

Se høstens spennende utstillinger og aktiviteter!

Velkommen til oss!

PIERCING

Safari Bodyart Studio AS
Grensen 9
0159 Oslo

safarioslo@safaribodyart.no
Tlf: 22339700

Finn oss på Facebook eller på
www.safaribodyart.no

Lyst på piercing eller nytt smykke?

20% studentrabatt på alle smykker!

Midt i byen!

PIZZA

Studenttilbud: Stor pizza 159,- kr

Gjelder kun ved fremvisning av gyldig studentbevis.

www.pizzabakeren.no

TANNLEGE

Youngstorget
Tannlegesenter

Youngstorget 4
0181 Oslo

kontakt@youngstorgettannlege.no
Tlf: 96 66 83 33
www.youngstorgettannlege.no

40% studentrabatt på all tannlegebehandling

Husk gyldig studentbevis!

Tilbudsguiden-
Gode tilbud til
studenter i Oslo

TRENING

Imperia Gym
Grefsenveien 9b
0482 OSLO

imperiagym@gmail.com
Telefon: 22 22 90 70
www.imperiagym.com

15 % studentrabatt

Få hjelp med din trening.
GRATIS OPPFØLGING av gode instruktører.
Gratis prøvetime.

Disse får penger av Velferdstinget

Den 11. oktober vedtok Velferdstinget i Oslo og Akershus å dele ut over 20 millioner kroner til studentorganisasjoner – 1,7 millioner kroner mer enn i fjor.

Pengebevilgning

tekst Selma Joner

Velferdstinget vedtar årlig hvor mye penger fra studentenes semesteravgift som skal tildeles ulike studentorganisasjoner. I år kjempet ti organisasjoner om en del av potten – som ved møtets slutt hadde økt i størrelse med 150.000 kroner.

Dette til tross for at Velferdstinget allerede har utvidet utdelingspotten med 1,6 millioner kroner i år.

– Det er ikke rom for å øke noe særlig mer. Dette er de reelle behovene studentene har i dag. Vi har pusset rammen, og kan ikke gi mer, sa arbeidsutvalgets leder, Maya Sol Sørsgård tidlig i møtet.

Likevel var det nettopp dette som skjedde.

– Høy økning

Det er i siste instans Student-samskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) som bestemmer hvordan semesteravgiften skal fordeles. Opp til flere ganger ble det gjort klart av leder i SiOs hovedstyre, Vetle Bo Saga, at en økning av totalsummen ville gå direkte ut over andre SiO-tilbud; eksempelvis helse.

– Det er en høy økning. Høyere en noe som har vært normalt også sammenlignet med det som i fjor var en unormalt høy økning, sier han.

Hvorvidt den totale summen kommer til å innvilges, kan han ikke si noe om enda.

– Vi kan ikke forsuttere styrets behandling, og vi må avvente arbeidsutvalgets søknad og begrunnelse, for så å se det i sammenheng med det totale budsjettet til SiO som behandles i desember.

Dette ble tildelingen:

- SBIO: 40.000
- Universitas: 3.200.000
- Radio Nova: 2.100.000
- Oslostudentenes Idrettsklubb: 1.750.000
- BI Athletics: 300.000
- Argument: 287.000
- Det norske studentersamfund: 1.473.000
- Juridisk rettshjelp for kvinner: 257.000
- Jussbuss: 283.000
- Velferdstingets kulturstyre: 3.070.000

Velferdstinget

- Her sitter representanter fra alle SiOs institusjoner
- Har som oppgave er å påvirke SiO for å sikre et godt velferdstilbud for studenter
- Bevilger penger fra semesteravgiften til studentforeninger

– En prioritering

Til tross for at det ble vedtatt en sum som oversteg den originale, sier Kari Anne Andersen, nestleder i Velferdstinget, seg godt fornøyd med resultatet. Selv om saken nå er ute av deres hender.

– Det er opp til hovedstyret å avgjøre om pengene blir innvilget. Vi har gått inn i de for-

skjellige organisasjonenes søknader, sett hva de begrunner at de har behov for, og innstilt deretter. Og så var det noen søknader, for eksempel SBIO sin, som vi per dags dato ikke har grunnlag til å gjøre en slik vurdering på, da det ikke foreligger budsjett for prosjektene, sier Andersen.

– Er dere redde for at dere ikke vil få summen innvilget av hovedstyret?

– Det er vi jo. Vi har fått sterke signaler fra hovedstyret om at dersom studentkulturen skal styrkes, så er det andre velferdstilbud som får mindre midler fra semesteravgiften. Samtidig er dette en prioritering som vi gjør, sier Andersen.

Maya Sol Sørsgård,
leder av Velferdstinget

FOTO: ODIN DRØNEN

BEKYMRET FOR OPPKJØP AV BARRATT DUE:

– Vi har ikke noe valg

Det private musikk instituttet Barratt Due kan ende opp som en ny del av det stadig voksende Høyskolen Kristiania – det er fagmiljøet skeptisk til.

Imperiet Kristiania

tekst Astri Øverdal
foto Odin Drønen

I juli skrev Dagens Næringsliv at Barratt Due musikk institutt har signert en intensjonsavtale med Høyskolen Kristiania om mulig oppkjøp. Avtalen ble

inngått som følge av en endring i forskrift om drift av private universiteter, høyskoler, og fagskoler. På grunn av endringen står skolen uten driftstillatelse fordi lokalene skolen driver i ikke lengre tilfredsstillende nødvendige krav.

Rektoren ved Barratt Due, Stephan Barratt-Due, forteller at lovendringen kom som et

sjokk.

– Valget har vi ikke tatt selv. Skolen blir tvunget til å finne alternative løsninger, og det er det vi må også. Vi må finne en løsning som er til det beste for ikke bare skolen, men også norsk musikkliv.

Fikk to forslag

Barratt-Due forteller at departementet la frem to forslag.

– Vi kunne enten velge å slå oss sammen med en allerede akkreditert institusjon, eller finne et eget sted og et nytt bygg. Sistnevnte ville kostet flere hundre millioner, sier han.

I sommer ble Barratt Due invitert til en samtale med Høyskolen Kristiania om eventuell sammenslåing. Høyskolen Kristiania har den siste tiden kjøpt opp en rekke andre skoler, og har, ved siden av avtalen med Barratt Due, også skrevet intensjonsavtaler med Musikkteaterhøyskolen og Norges dansehøyskole. Rektor Barratt-Due er ikke nødvendigvis negativ til samarbeidet med skolen.

– Vi inngikk en intensjonsavtale med Høyskolen Kristiania i juli, med sikte på å inngå en eventuelt avtale nå i oktober, forklarer rektoren.

– Jeg opplever mye gode ambisjoner og villighet fra HK sin side, men dette er et puslespill,

«Valget har vi ikke tatt selv. Skolen blir tvunget til å finne alternative løsninger, og det er det vi må også»

Stephan Barratt-Due, rektor ved Barratt Due musikk institutt

og konstruksjonen har flere utfordringer enn vi trodde. Vi vil ikke gi hele vår virksomhet til Høyskolen Kristiania.

Vil holde det høye nivået

Barratt Due er en kjent musikk institusjon landet over, og har skolert flere av landets største klassiske musikere. Rektor Barratt-Due forteller at han vil holde på både nivå og rykte når det skal forhandles.

– Vi ønsker å utvikle våre studenter til konkurransedyktige i markedet, og derfor har vi et høyt nivå både på unge talenter og studenter, samt høye opptakkrav. Vi ønsker rett og slett å holde oss der vi er.

– Tror du en sammenslåing med andre skoler vil være med på å vanne ut ryktet Barratt Due har?

– Jeg forstår veldig godt at elever kan bekymre seg for både «merkevaren» Barratt Due, og

«Jeg håper Barratt Due kan fortsette slik de gjør: Å utvikle talenter til kunstnere»

Henrik Engelsen, andre tillitsvalgt for solistene ved Den Norske Opera & Ballett

eventuell undervisning. Men her handler det om hva vi må gjøre for i det hele tatt å overleve.

– Dette er jo ikke et valg vi har tatt selv. Vi har blitt tvunget til å finne gode alternative løsninger, og det er det vi må også. Vi skal finne en løsning som er til det beste for norsk musikk.

Fagmiljø: – Uheldig

Henrik Engelsen er andre tillitsvalgt for solistene ved Den Norske Opera & Ballett. Han håper ikke at en sammenslåing av Barratt Due og Høyskolen Kristiania vil vanne ut profilen til musikk instituttet.

– Jeg er fortsatt litt usikker på hva den nye sammenslåingen vil innebære, men hvis det betyr at Barratt Due nå blir presset til å legge om, samt å revidere talentutvikling opplegget sitt mot sin vilje, er det veldig uheldig, sier Engelsen.

Solisten forteller videre at han håper skolen fortsetter slik de allerede gjør.

– Skolen har vært en viktig konkurrent og supplement til Norges Musikkhøgskole og de andre musikk konservatoriene i Norge, og jeg håper at de får fortsette med det de allerede i årevis har gjort så bra – å utvikle talenter til kunstnere, avslutter han.

universitas@universitas.no

Barratt Due musikk institutt

- Grunnlagt: 1927
- Rektor: Stephen Barratt-Due
- Studenter: 90

Kilde: Barratt Due Musikk institutt

Ufrivillig valg: Rektor Stephan Barratt-Due fortviler over nye regler for høyskoler.

NÅ ER DET MIKKELS TUR

KOMIKER OG IMPROVISATØR MIKKEL NIVA (30) FLYTTET HJEMMEFRA SOM 15-ÅRING OG BLE TIDLIG VANT TIL Å KLARE SEG SELV. NÅ HAR HAN SLUPPET FAREN INN I LIVET IGJEN.

tekst: **EBBA SCHJØLBERG EIRING**

foto: **HENRIK FOLLESØ EGELAND**

Det er jul og åtte år gamle Mikkel står på teater-scenen. Han er smånisse i juleforestillingen Putti Plutti Pott, men for ham er det ikke nok bare å være nisse. Han vil være den beste nissen av dem alle. Med rød lue og store ører er målet for lille Mikkel å bli sett, få oppmerksomhet, skryt, og for guds skyld – ikke forsvinne i mengden.

– På grunn av at faren min stakk ligger det nok i meg at jeg er redd for å bli glemt, forteller Mikkel.

Da han var tre år gammel forlot faren ham og flyttet til et annet land – for godt. I NRK-serien «Uten pappa», som hadde premiere i slutten av september, forsøker Mikkel å utforske hvorfor han dro og hvordan det har påvirket ham å vokse opp uten en far.

Denne uken er Mikkel imidlertid travelt opptatt med noe helt annet. Om tre uke skal han lede direkteendingen av MGPjr foran tusenvis av spente barn, sammen med Sigrid «Siggen» Velle Dybbukt.

– Jeg elsker følelsen av at alt kan gå til helvete. Det er det som gjør live-TV så gøy. Jeg vet at det kan gå galt.

– Mitt andre hjem

Mikkel viser vei gjennom korridorene på NRK. Han prater muntert med kollegaer han passerer i gangene, er kjapp i replikken og får et stabilt flertall til å trekke på smilebåndet.

Om to uker skal han for andre gang i sitt liv lede en direkteendt TV-sending. Han forteller at det føles litt som å drive med improteater, som er en av hans store lidenskaper i livet. For syv år siden var han med å starte Det Andre Teatret ved Akerselva på Torshov, Norges eneste teater med fokus på improvisasjon.

– Det var ordentlig dugnadsånd for å få skapt vår egen lekeplass.

Han beskriver Det Andre Teatret som sitt andre hjem, og forteller at det føles godt å ha en varm stue å komme til uansett hvor kaldt og tøft det blir ute i verden.

– Jeg er der så mye som jeg kan. Improteater er lidenskapen min, og det er gjennom det jeg har fått jobber.

Han beskriver improteater som en barnehage der man bare leker, og påpeker ironien i det hele mens han smiler bredt.

– All den lekingen jeg ikke gjorde da jeg var liten har jeg tatt igjen for nå.

Kom ikke inn på dramalinja

Da Mikkel var tre år gammel flyttet faren fra ham og moren, fra Norge til Danmark. Faren hadde på den tiden store rusproblemer, og av hensyn til Mikkel ønsket moren å bryte kontakten. Med en alenemor som både studerte og jobbet mens Mikkel var liten, ble han mye overlatt til seg selv. Barndom-

men var preget av rotløshet og mye flytting, og han gikk på skole i både Elverum, Oslo og Sarpsborg. Det gjorde at han ofte følte at han manglet et stabilt og trygt miljø.

– Jeg gikk på SFO, gikk hjem, lagde mat og hang med meg selv. Jeg lekte ikke spesielt mye i barndommen, men var veldig opptatt av å få oppmerksomhet.

Selv om han har klare minner fra å ha satt opp radio- og danseshow som han kunne vise moren sin når hun kom hjem fra jobb, mener han selv at alt hele hans karriere kan kokes ned til én audition moren tvang ham på som barn.

– Der møtte jeg folk som var veldig inspirerende,

FEM KJAPPE

1. Har du noen forbilder?

Jeg ELSKER Jens Stoltenberg og Amy Schumer

2. Når var du sist gang full?

Forrige helg. Klassisk «guttas årlige dag». Litt flaut, men sabla gøy.

3. Hva gjør du når du skal slappe av?

Setter meg i gyngestolen og gamer. Helst Playstation 4.

4. Mest skjellsettende opplevelse?

Har fortsatt til gode å oppleve en skikkelig skjellsettende opplevelse faktisk.

5. Beste filmopplevelse?

«Per Fugelli : Siste resept»

og jeg vil si at jeg fant kunstneren i meg selv gjennom dem. Det er rart, men det føles som at den ene auditionen er grunnen til at jeg sitter her nå.

Etter å ha fått en smakebit på teaterverden var han ikke i tvil om at det var dette han ville vie livet sitt til.

– Jeg var helt klar for å gå dramalinja og bli skuespiller, men så kom jeg ikke inn.

Han prater ivrig om skuespillerdrømmen han en gang hadde, og skuer ut i lufta som om han ser det tydelig for seg.

– Jeg hadde hørt et rykte om at Ane Dahl Torp

sov i telt utenfor Romerike Folkehøgskole hver dag helt til hun kom inn. Jeg ble nok ganske inspirert av det, og ringte til samtlige dramaskoler i Østfold hver eneste dag.

Han smiler hjertelig mens han forteller at han rundt bursdagen sin i oktober fikk en telefon fra Kirkeparken videregående skole, som tilbød ham skoleplass til tross for at han stod som nummer fire på ventelisten.

– Og så sa mamma at vi skulle flytte til Lofoten.

Det brede smilet ebber ut i en tenkende mine.

– Da sa jeg nei. Jeg hadde faen meg jobba for den skoleplassen!

Moren flyttet til Lofoten og Mikkel flyttet for seg selv, bare 15 år gammel. Etter tre år på dramalinja gikk veien naturlig nok videre til Romerike Folkehøgskole.

– Der fant jeg ut at skuespiller, det skal jeg ikke bli. Det var mange andre som var mye flinkere.

Livredd for å vise frem serien

Arbeidsdagen er over og vi sitter i Mikkel's stue på Tøyen, i en leilighet han kjøpte med kjæresten sin for knappe fire måneder siden. Han serverer kaffe i mummikopper han og kjæresten «har gitt blod for å få tak i», før han slår seg ned i sofaen og legger den ene armen over det turkise rygglenet.

Humøret forblir upåklagelig, selv uten kollegaer som rusler forbi.

I slutten av september hadde Mikkel premiere på dokumentarserien «Uten pappa», der han gjennom fem episoder forsøker å finne ut hvordan livet uten en far har påvirket ham.

– Jeg var livredd for å vise fram programmet. Jeg fryktet spesielt at folk skulle tenke at jeg var sutrete.

I serien forsøker Mikkel å gjenoppta kontakten med faren og finne ut hvorfor han ikke klarte å være pappaen hans. Han virker avslappet mens han snakker om serien.

– Alle sitter liksom på hver sin planet og er alene med sin historie. Jeg tror folk synes det er befriende at man er litt mer ærlig om hva man føler, spesielt når det gjelder ting som er tabu- eller skambelagt.

– Hvordan har det vært å være så åpen om noe så personlig?

– Det er todelt. På en side har det vært dritt, skummelt og ubehagelig. Den andre, og beste, siden er at jeg nå kan si «Yes, sånn er jeg, dette er min historie!»

I en ydmyk bisetning nevner Mikkel at han har fått veldig mange positive tilbakemeldinger på programmet, spesielt fra personer som kjenner seg igjen i eller føler seg berørt av temaet.

– Jeg turte ikke å tenke at folk skulle bry seg om hva jeg tenker eller føler. Det har vært veldig fint.

TIL Å LEKE

MIKKEL NIVA (30)

- Norsk improvisatør, komiker og programleder fra Sarpsborg
- Medlem i ensemblet ved Det Andre Teatret
- Kjent fra TV-programmer som «Alt er lov», «Brille», «Broshow» og «Torsdag kveld fra Nydalen»
- Aktuell med dokumentarserien «Uten pappa» på NRK

FRAVÆRENDE FAR: – Barn er ikke noe du bare skal få, det er noe du skal ha lyst til å få og sette foran deg selv, synes Mikkel Niva.

Deilig å være sint

Han forklarer at serien i utgangspunktet var tenkt å være et humorprogram i samme stil som Live Nelviks «Dama til», men at det etter hvert i prosessen ble viktig for ham at det skulle bety noe, slik at han kunne få noe igjen for det selv også.

– Det var deilig å være sint, og å tørre og føle. Jeg tror programmet hadde blitt mye dårligere hvis jeg ikke hadde gjort det på ordentlig.

Programmet har hjulpet ham til å åpne døren til en relasjon til faren sin.

– Nå står døren litt på gløtt slik at jeg kan åpne den når jeg vil. Vi har et veldig fint og avklart forhold, og snakker sammen en gang i blant.

Mikkel titter på smartklokken som har begynt å vibrere rundt venstre håndledd. Han spretter brått opp fra sofaen og fisker frem telefonen sin

fra ytterjakka.

– Kan jeg bare ta denne?

Han legger telefonen til øret og prater lystig og engasjert, som om det er en av hans nærmeste venner som ringer.

– Det er en blomsterlevering fra Her og Nå!

Han hiver på seg et par birkenstocks og smetter ut ytterdøra. Noen minutter senere returnerer han med en bukett røde roser som han legger fra seg på spisebordet.

Det er tydelig at Mikkel har mye fore – improteater, MGPjr, en fersk dokumentarserie og en

rekke intervjuer. Han er likevel ikke i tvil om hva han ville gjort hvis han skulle valgt å gjøre noe helt annet.

– Når telefonen slutter å ringe skal jeg bli lærer. Jeg vil helst unngå å bli en gammel avdanka TV-dude, det er kun Dan Børge og Arne Scheie som kler det – alle andre må finne seg noe annet å gjøre.

Han smiler varmt, og sier at det virker fint å kunne bidra til å forme fremtidens voksne folk.

– Noen må jo lære opp de små menneskene som skal bli noe stort en dag.

magasin@universitas.no

«Jeg elsker følelsen av at alt kan gå til helvete»

kulturredaktør: Johannes Fjeld
johannes.fjeld@universitas.no 926 97 107

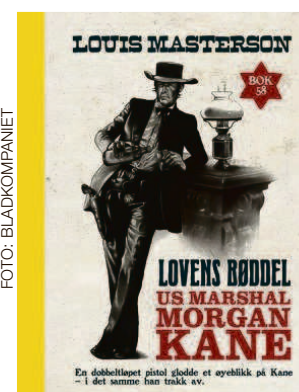
KULTUR

Hello Mister Cowboy, I gave you all the clues

HOWDY: De norske westernromanene om Morgan Kane, skrevet av Kjell Hallbing under pseudonymet Louis Masterson, foregriper hele nordic noir-sjangeren, popularisert av forfattere som Anne Holt, Jo Nesbø og Stieg Larsson. Dette er tesen i doktorgradsavhandlingen til Karoline Aksnes ved Universitetet

i Agder.
– Han er feilbarlig, til tider umoralsk og sliter litt med seg selv. Vi ser dette siden vi er mye inne i hodet til Morgan Kane i bøkene. Det er også utypisk i western-sjangeren. Men det er noe vi finner mye av i nordiske heltefigurer, og spesielt i nordisk krim og drama, sier hun til Morgenbladet.

FOTO: BLADKOMPANIET

Dyr i drift

Alle dyr er like, men Camilla, Even og Lucie er likere. De bruker storstipendet på en hårete hemmelighet.

« Vi biter ikke - ikke alle av oss i alle fall »

Even Myklebostad Eigenes, furry og kokkelærtning

Blå poter: Innenfor døra til Even står føttene til reven Vesta.

KULTURANBEFALING

Johannes Fjeld, kulturredaktør i Universitas

KÜNSTHÜS: Weltschmerz og film-merch

HVA: Plakat- og DVD-utsalg på Arthaus**HVOR:** Nedre gate 7, 0551 Oslo, Norge**NÅR:** 26. oktober, kl. 15–18**HVORFOR:** Hva venter du på? Denne identiteten kommer ikke til å markere seg selv!

SE FOR DEG FØLGENDE: Du er på fest hos Gunnar i seminargruppa di. Gunnar har bodd i Oslo ett år lenger enn deg, og hadde allerede lest en av bøkene på pensum. På veggen henger en plakat for en belgisk film om en fyr som går rundt og sier og er lei seg. Konklusjonen er krystallklar. Gunnar er jævlig smart. Han har sikkert lest

hele *Forbrytelse og straff*.

Nå kan du bli som Gunnar. 26. oktober flytter Arthaus ut av lokalene sine i Nedre gate 7, og lageret skal tømmes for rubbel og bit. Med «rubbel og bit» menes her «plakater, merch og DVDer» til det arrangementets Facebook-side lover er «veldig snille priser». Hva er egentlig Arthaus, spør du? Ingen vet!

De kaller seg «stiftelsen for filmkunst», og hevder ydmykt at de «distribuerer de beste filmene fra hele verden på kino og DVD». Vel, *la-di-da*. Alt du trenger å vite er at *art* betyr kunst, *haus* betyr hus, og en rolig Herzog eller Haneke på stueveggen betyr at du er marginalt mer *cultivé* enn kompisen din med Scarface-poster.

(R)Even: Kokkelærling Even sitter ved siden av «fursuiten» til 20.000kr. Til vanlig tilbereder han sjømat—da uten kostymet.

Pelskleddede personligheter

tekst Kristoffer Solberg, Johannes Fjeld og August Tekrø
foto Henrik Føllesø Egeland

Mennesker har brukt kostymer til alle tider. Hvert år fyller folk i karnivaldrakter gatene i Rio De Janeiro, og om noen uker ringer kanskje barn på døren din og roper «knask eller knep!». Men karnivaldeltakere og sukkersugne barn er ikke de eneste som kler seg ut. Camilla Brosstad (26) er utdannet billedkunstner, og har fagbrev som kokk.

I tillegg er hun furry. Når hun tar på seg drakta si, blir hun Cash – en frekk hyene med lilla ører. Det var helt tilfeldig at hun endte opp som furry.

– Dette går langt tilbake, vi snakker 90-tallet. Mamma pleide å klippe seg på Paleet. Outland lå rett ved siden av, og da var jeg bare ei lita jente så jeg lekte mye der da hun klippa seg på lørdager, forteller hun.

Mellom hyllerader med tegneserier og Magic-kort, begynte Camilla sakte men sikkert å finne sin indre hyene.

Camilla spankulerer rundt i det lilla kostymet sitt, og sier hun faktisk er ganske normal – selv om mange ikke tror det. Drakten kalles en *fursuit*: store lodne og myke kostymer, ofte av et dyrelignende vesen. Slik Peter Parker blir Spider-Man når han tar på seg masken, har mange furries en «fursona» – en alternativ identitet – som følger med når de tar på seg fursuiten.

Vestavind

Even Myklebostad Elgenes er 20 år, og kokkelærling på Lofoten Fiskerestaurant. Når han ikke tilbereder fiskesuppe og skalldyrfat, er han reven Vesta.

Even snakker løst og fast om internettkultur, dataspill, fursuits, kokkekunst og tatoveringer. Han er rask til å dra fram et utvalg av kunst og bilder som er laget til fursonaen hans.

Når Even tar på seg revedrakta, forvandler han seg til en høy oransje og blå rev, med grønne, lysende øyne. Vesta er hans alter ego, oppkalt etter vestavinden, siden han kommer fra Møre og Romsdal. Even oppdaget furries da han var 16, og har vært aktiv siden den gang.

– Jeg var opptatt av *cosplay* og utkledding. Gjennom det oppdaget jeg fursuits. Da jeg så det, tenkte jeg at dette var jævlig fett, og jeg måtte sjekke det ut.

Han kontaktet folk i miljøet, og opplevde dem umiddelbart som åpne og inkluderende.

– Furry-miljøet gir rom for lek og moro. Man får mulighet til å spille ut karakterer og være annerledes enn man er til daglig, sier han.

Even mener mange i miljøet ikke er spesielt utadvendte til vanlig, og tror draktene og det åpne miljøet gir folk et rom til å utfolde seg som de ikke opplever ellers.

– Hele greia med fandomen er at den er inkluderende. Alle kan være seg selv. Vi biter ikke, ikke alle av oss i alle fall, sier han og smiler.

Dyre kostymer

Omtrent et år etter at Even fant sin indre rev, bestemte han seg for å kjøpe fullt kostyme. Gjennom en bekjent fikk han kjøpe hode, føtter, hansker og hale for 4000 kroner. Men dette ble langt ifra den siste revedrakta.

– Jeg ble bitt av basillen. Jeg måtte bare ha full drakt, og det ble dyrt. Jeg kan innrømme at det kostet rundt 20.000, sier han, og legger til:

– Har du noen gang hørt om en student som har brukt hele storstipendet på pensum?

Furry-fest

– Størsteparten av det sosiale i miljøet foregår på nett, sier Even. Gruppesamtaler, bildedeling, videospill, tegninger og lignende er en stor del av hverdagen for mange furries. Mange har profilbilder av seg selv i fursuits på Facebook, eller tegninger av sin tenkte fursona. I tillegg møtes de på konvensjoner og sosiale kvelder.

– En gang i måneden er det *cinema anthromorphic*. Der pleier det å være rundt fem til 20 stykker, sier Even.

– Vi ser selvfølgelig furry-inspirerte filmer. Mye Disney. «Zootropolis», «Syng», «Over hekken», alt sånt.

I tillegg går han ikke av veien for en furry-fest.

– Men jeg har en streng regel: Jeg drikker aldri i nærheten av drakten. Jeg kjenner folk som har spydd i masken sin. Da er den ødelagt for å si det sånn, sier han.

Fant kjærligheten

Ikke bare fant Even seg selv. Blant de pelskleddede fant han også kjærligheten. Det begynte med at han og en med-furry fikk kontakt på nett. Etter kort tid oppsto søt musikk.

– Vi skrev til hverandre over nett, men så stoppet det aldri. Vi skrev og skrev, så møttes vi på furry-treff noen ganger og fant tonen. Til slutt sa vi «faen, vi passer jo så bra, vi skal ikke bare bli sammen da?». Her er vi to år senere, sier han. Begge har full drakt, og fursonaene deres er også kjærestere. ►►

«Furdommer»

Furries møter mange fordommer, særlig på nettet. Mange forbinder dem med seksuell perversitet og manglende sosiale evner. Even er åpen om at noen aspekter av det han driver med kan virke rart, men mener mange har en tendens til å henge seg opp i ting som ikke er representative.

– Det er finnes en legendarisk «CSI»-episode om furries, hvor alle furriene deltar i en orgie og blir drept. Etter den trodde alle det var sånn vi var. Det virker som om mange utenforstående henger seg opp i det der, sier han.

Even har kun fortalt et par gode venner om hobbyen sin, gjerne fulgt av et hastekurs hvor han forklarer hva det faktisk handler om. Til nå har han ikke fått noen negative reaksjoner, sier han.

På 17. mai i fjor gikk han, kjæresten, og en rekke andre furries, i blomstertoget i Bærum i full drakt.

– Vi fikk helt super respons, og vant priser for beste kostymer. Folk kom bort til oss og spurte om barna de-

res kunne ta bilde med oss, forteller han.

Er det ikke ekstremt varmt å gå i toget med drakt?

– Jo, man er gjennomsvett etter ti, femten minutter. I tillegg ser man nesten ingenting. Det er veldig vanlig å ha en «handler» når man er ute i drakt – noen som bare passer på at man ikke faller, får nok vann, ikke overopphetes. Folk besvimer av heteslag hele tiden.

«Folk besvimer av heteslag hele tiden»

Even Myklebostad Elgenes, furry

«Furnuft» og følelser

Camilla forteller engasjert om subkulturen hun oppdaget som sjuåring.

– Miljøet er jo for det meste på internett. Vi har Instagram, Twitter og alle disse vanlige sosiale mediene, men vi bruker også Telegram.

Telegram er en kryptert meldingsapp som kan brukes på telefon og PC.

– Der er det masse underforum hvo-

Camilla må stoppe seg selv i det hyenehodet hennes blir tatt av vinden og blåser femten meter bortover i bakgården. Heldigvis tåler Ca\$h mye. Camilla er

ikke bekymret.

– Ja, på Telegram har man flere undergrupper. Du har grupper for de som liker kroppskunst, du har *NorPaws* hvor norske furs møtes. Også har man jo *NSFW*-gruppa. Andre driver med tegninger og diskuterer anime.

– Vent, not safe for work?

– Ja, da snakker vi om 18+-kulturen. Men det er ikke noe seksuelt, det er mer det at språket er litt mer fargerikt, folk poster *gore art*, som er et kunstnerisk uttrykk med mye blod og gørr, som kan være ubehagelig for noen – rett og slett ting som ikke egner seg for barn.

– Så furry-sexen er bare en myte?

– Det er noe som heter *mursuiting* – og det er at man ordner seg en drakt spesielt for seksuell interaksjon. Det blir sett veldig ned på i fandomen. Det er ikke noe vi vil ha eller gjør. Jeg sier bare «CSI», ass. Den episoden ødela mye.

Selv mye av miljøet befinner seg på nettet, finnes det ifølge Camilla mange arrangementer hvor furries møtes i full mundur i det virkelige liv. Hun forklarer at disse arrangementene har strenge regler for oppførelse. Mange av arrangementene har også aldersgrense.

– Vi liker å holde det ryddig, og det er kanskje ekstra viktig når man gjør noe folk ikke forstår seg på.

Camilla sier hun opplever at folk stort sett er positive når hun prater om det å være furry. Noen ubehagelige opplevelser har hun imidlertid hatt. Hun forteller om folk som tar bilder fra furry-forum eller sosiale medier, og legger ut på såkalte *cringe pages* – sider på sosiale medier viet til å latterliggjøre andre.

– Det er jo ofte at man blir hengt ut på nett. Jeg har opplevd det selv.

Camilla tror at mange i fandomen føler seg ensomme, delvis på grunn av at de lange fysiske avstandene til andre furries. Derfor har hun lyst til å starte en café og workshop for andre furries, der de kan møtes og jobbe med draktene sine.

– Vi har så mye kostymekompetanse i dette miljøet. Det håper jeg at vi kan bruke profesjonelt en gang i nær fremtid.

Furry uten pels

Lucie Elizabeth Murphy er 23 år og går andre året på veterinærhøgskolen. Som mange på studiet sitt har hun alltid vært glad i dyr. Hestefilmen «Spirit» var favoritten i oppveksten.

– Hvordan ble du kjent med fenomenet?

– Jeg ble faktisk kjent med furry-fenomenet gjennom Youtube. Jeg satt og så på videoer, da det dukket opp en humorvideo med furries. Jeg lo såklart, men jeg merket at det var noe jeg egentlig var interessert i, sier hun.

Lucie har ikke fursuit, og hun er heller ikke sikker på om hun skal skaffe seg det enda. Fursonaen hennes, Nera, er en gaupe.

– Nera representerer på mange måter alt jeg ikke er. Sosial, utadvendt og optimistisk. Generelt er jeg nok litt sjenert, så det er gøy å rollespille noe annet.

Lucie sier hun i løpet av kort tid har fått mange venner gjennom miljøet. Hun har meldt seg opp som frivillig til *Nordic Fuzzcon* i Sverige til neste år. *Nordic Fuzzcon* er et årlig arrangement for alle furries i Skandinavia.

– Har du fått noen reaksjoner?

– Nei, egentlig ikke. Men jeg går ikke rundt og forteller venner om dette ut av det blå heller.

Hun har imidlertid ingen planer om å holde hob-

«Jeg sier bare CSI, ass. Den episoden ødela mye»

Even Myklebostad Elgenes, furry

byen hemmelig.

– Når jeg skal på samling kommer jeg til å legge ut bilder på Instagram, sier hun.

Det hun ser etter i miljøet er vennskap, og kreativiteten knyttet til rollespill og utkledding. Likevel har hun forståelse for at noen synes det er rart.

– Det er ikke en livsstil for alle. Det er en grunn til at det finnes *cringe compilations*, sier hun.

kulturredaksjonen@universitas.no

Visste du at?

- Noen furries blir så populære at de kan leve av følgere på Twitter og Instagram på samme måte som andre influencers
- Fursuits er så varme at mange bruker kjølelementer og vifter for å ikke bli overopphetet
- Robin Hood fra 1973 regnes som en klassiker i furry-miljøet

Bare streit: Camilla, aka Ca\$h, sier hun er ganske normal selv om mange ikke tror det.

Furry-ordbok

- En entusiast for dyr med menneskelige egenskaper, spesielt en person som kler seg i kostyme eller bruker et dyrepersona på internett
- Furry-subkulturen går under navnet «furry fandom»
- *Fursona*: En furries alternative dyreidentitet
- *Fursuit*: Heldekkende eller delvis dekkende dyrekostyme. En fursuit hører ofte til en fursona. Koster fra 5000 til 60.000 kroner
- *Con*: Konferanse eller samling
- *Cosplay*: Å kle seg ut som fiktive personer
- *Cringe page*: Side på nettet viet til å latterliggjøre andre
- *Cringe compilations* er video-samlinger med samme formål

Kilde: Oxford Dictionary, Merriam-Webster's Dictionary, Wikipedia

Furrasic park: –Vesta er kanskje Norges sinteste rev, sier Even.

«Det er ikke en livsstil for alle. Det er en grunn til at det finnes cringe compilations»

Lucie Elizabeth Murphy, furry

A film program by TrAP & Cinemateket:

The Courage to Live

a conversation about freedom, migration and love

23.-24. oktober

Films:

Global Family - talk with the directors
The Valley of Saints
The Blessed
Poisonous Roses

Tickets cinemateket.no

Norsk filminstitutt

TrAP

debattredaktør: **Selma Joner**debatt@universitas.no 938 08 470
Frist: **søndag klokka 17**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Underskudd, schmunderskudd

–Vi merket veldig tidlig at t-skjortesalget var dårligere enn forventet, sa faddersjef Kim Roger Andersen til Studentmediene i Stavanger (SmiS) i etterkant av årets fadderfestival i Stavanger. Festivalen, som tapte mer enn 240.000 kroner på «et svakt t-skjortesalg», hadde et totalt underskudd på 565.671 kroner – det

største underskuddet fadderuken noensinne har hatt. Under Studentparlamentets møte i forrige uke haglet det inn kritiske innspill og spørsmål til faddersjefen – som svarte over telefon fra Gran Canaria: Fadderstyret hadde nemlig benyttet anledningen til å reise på ferie.

Den femte fasade

«Nå skal OsloMets [sic] skilt synes fra lufta», skriver Khrono 13. oktober. Siden våren 2018 har det nye universitetet byttet ut mer enn 6000 skilt, for å tydeliggjøre overgangen fra høyskole til «storbyuniversitet». Nå vil skolen legge siste hånd på verket og male en gigantisk OsloMet [sic]-logo på taket av Pilestredet 42, i hjertet av skolens campus.

–Taket er den femte fasade, og en slik logo gjør OsloMet [sic] synlig for eksempelvis dronefoto og på satellittbilder på Google Maps, forteller seniorrådgiver Vidar Holm ved Avdeling for eiendom til Khrono. Tidligere i år beskyldte Språkrådet OsloMet [sic] for å bryte norske språkregler med skiltingen. Take that, språkRaadet.

Ukas sitat:

«Sammenligna med Jodel er Twitter et rolig nachspiel på et Mensa-treff. Og da blir vel Jodel en litt halvhjerta bygdefest i indre Gokkfjord»

En lite imponert Håvard Finnseth, langer ut mot Jodel i forrige ukens Studvest

Ukas tweets:

Julie Ågnes @julieaagnes
Quoter meg selv (og Dolly Parton); pour myself a cup of ambition – god morgen #lesesal

Nei, nå quoter du bare Dolly Parton.

Jørgen @artvandelayind
leger bruker seks år på det som er en glorifisert praktisk master og blir kalt doktor, men når jeg institerer på å bli titulert dr. etter å ha levert min doktoravhandling om elvemotivet i Vestens lyrikkhistorie er det jeg som er pretensios?

JA

Ken Andre Ottesen @BAdesKen
I dag sa jeg «Handelshøyskolen!» høyt til bussjåføren, og betalte med en tusenlapp. Jeg er subtil når jeg vil.

Helst bli i Bergen.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Vi treng ikkje ei ny oppdeling av kaka, men ein annan oppskrift

Svar til stipendordning

Ashild Slåen, masterstudent i retorikk og språklig kommunikasjon ved UiO

Leiar i blå liste, Ole Marius Gaasø, skriv i Universitas at den nye stipendordninga som er lagt fram av regjeringa er god politikk, og har tillit til at studentar med eit slikt insentiv vil gjennomføre påbyrja studium i større grad. Ordninga går ut på å endre omgjeringsslånet frå 40 prosent etter kvart godkjent fullført emne, til 25 prosent og flytte dei siste 15 til slutten av fullført grad. Dette er ein fullstendig bakvendt politikk som ikkje behandler det påståtte problemet.

Gaasø skriv at eit tydeleg definert problem treng treffsikre løysingar, men problemet er ikkje at studentar har for få premiar etter avslutta grad. Utfordringane studentar møter, spesielt i løpet av første året når flest sluttar, kan ikkje motverkast ved å seie: Viss du fortsett i to til tre år får du eit mindre studielån! Då må det tiltak inn der det faktisk er behov. I følgje Helge Sigurd Hansen, som er seniorrådgivar ved UiO, kan

ein i gruppeundervisning og kontakt mellom underviser og enkeltstudent fange opp mange av dei som held på å falle av. Men det krev mindre undervisningsgrupper og dermed fleire undervisarar, og dette kostar meir pengar enn å flytte på når ein student potensielt får (eller ikkje får) omgjort lånet sitt.

For meg ser den nye stipendordninga meir ut som eit spareforslag enn eit konstruktivt tiltak mot fråfall i høgare utdanning. Sjølv om fråfallet på eit eller anna vis skulle gå ned, er det ikkje til å nekte for at færre lån vil få den siste 15 prosent omgjeringa enn dei får i dag. Å kle dette opp som positiv studiepolitikk er suspekt.

Personleg kjem eg nok til å klare meg uansett på normert tid med deltidsjobb, full studiestøtte, og greie karakterar, men eg er også langt nok ut i løpet til å sjå enden av tunellen. Dersom ein faktisk vil løyse problemet, må ein inn med økonomiske ressursar som kan støtte opp konkrete tiltak hjå dei forskjellige institusjonane der det er behov. Ein kan ikkje berre dele opp den same kaka på nytt så dei flinkaste studentane som allereie har kontroll på femårsplanen sin får dei største stykka.

En utdanningspolitikk for de få

Studiestøtte

Johannes Saastad, medlem i Venstrealliansen

Blå Liste ved UiO er ute og forsvarer regjeringens forslag til ny stipendordning som «god politikk». Realiteten er at den foreslåtte endringen i stipendordninga hører med i et større bilde av hvordan regjeringen styrer mot et samfunn der utdanning er forbeholdt en elite.

Når regjeringen vil straffe de studentene som ikke tar en hel grad ved å gi dem større gjeld, antyder det at de anser det å «bare ta noen studiepoeng» som lite verdifullt. Det er feil. Å ha tatt fag på universitet og høyskole har en verdi også uten fullført grad. Dette er et kunnskapsløft som regjeringen burde sette pris på, men som den nye stipendordning motarbeider. Dessuten burde det være rom for å oppdage at utdanningen man valgte kanskje ikke var den riktige. Derfor må være mulig å ombestemme seg uten at stipendordningen skal straffe en for det. Det burde de blå, både i student- og rikspolitikken, ha forståelse for.

På samme tid rammer også tiltaket de som får minst økonomisk støtte hjemmefra. Med den foreslåtte ordningen blir risikoen ved å søke på en utdanning egentlig bare større for de som har minst fra før.

Men for å fange det virkelig skumle bildet må vi se større på regjeringens utdanningspolitikk. Ta stortingsmeldingen «Kultur for kvalitet i høyere utdanning», som kom i fjor. Som et tiltak for å skape «en bedre studietid» vil regjeringen «gi universitetene og høyskolene mulighet til å fastsette spesielle opp-takskrav for enkeltutdanninger». I utgangspunktet

kan dette høres spennende ut, men en av disse opp-takskravene er «karakterkrav til enkeltstudier». Det kan altså være snakk om et karaktertak som stopper inntak på et studie mens det enda er ledige plasser, og som senker mengden studenter totalt.

La meg oppsummere, bare for å gjøre det helt klart hva som foregår: Vi har en regjering som vil heve den økonomiske terskelen for å ta utdanning, og som tar til orde for å heller la lesesalsplasser stå tomme enn å slippe inn studenter som ikke hadde et gitt snitt da de gikk ut fra videregående. Den viktigste forklaringsmodellen for karaktersnitt er sosio-økonomisk bakgrunn. Altså straffer tiltaket de med

«Altså straffer tiltaket de med dårligst forutsetninger»

dårligst forutsetninger. Dette kommer på toppen av å utestenge niqab-kledde kvinner fra utdanningsinstitusjoner. Hvis man ønsker et utdanningstilbud som er tilgjengelig for en stor andel av befolkningen burde varsellampene begynne å blinke nå.

Jeg håper Blå Liste ser dette, legger det ideologiske ønsket om å forsvare regjeringen til side, og tar til motmæle i solidaritet med sine medstudenter. Alle sine medstudenter, ikke bare de som valgte riktig studie ved første forsøk og som ville hatt råd til å ta det økonomiske risikoen det tydeligvis skal bli å studere.

Videre burde rektoratene og lederne rundt om på Norges utdanningsinstitusjoner klart signalisere til politikerne at utdanning skal være for befolkningen, ikke eliten.

FORSKERINTERVJUET

Stereotypisk: Gundersen mener fremstillingen av ekstreme feministiske holdninger i media skaper en generalisering av feminister.

Hvordan ser en feminist ut?

Nordmenn assosierer feminister med maskuline trekk. Med sin masteroppgave ønsker Aleksander Gundersen å bryte ned de tradisjonelle stereotypene.

Kjønnsstereotyper

tekst Vilde Skau Jakobsen
foto Henrik Follesø Egeland

– **Det er rart** at dette skjer i Norge, som er at av verdens mest likestilte land. Det gir en indikasjon på det fremdeles er noen holdningsendringer som må til, sier Aleksander Gundersen.

Han forteller om masteroppgaven sin, som handler om hvordan folk visuelt forestiller seg feminister.

– I tråd med de feministiske stereotypene assosierte deltakerne feministiske kvinner med tydelige maskuline trekk, mens feministiske menn ble framstilt som mer feminine enn gjennomsnittsmannen.

Masteroppgaven til Aleksander Gundersen ble nominert til prisen for beste masteroppgave med et kjønnsperspektiv ved Universitetet i Oslo.

– Kanskje denne forskningen kan inspirere til kampanjer som ligner på «this is what a feminist looks like». Slike kampanjer kan være med på å bryte ned de tradisjonelle feministiske stereotypene, sier Gundersen.

Og fortsetter:

– Det som blir skrevet om i media er ofte ekstreme feministiske holdninger – det vekker oppsikt hos leseren. Det fører til en generalisering av feminister, og er uheldig fordi feminister er jo hvem som helst.

– Det er sjelden man leser om antifeministiske holdninger i norske medier, men det skjer ting i kommentarfeltene, her kommer reaksjonene og de antifeministiske holdningene frem.

Det som vekket Gundersens oppmerksomhet var ikke

det feministiske perspektivet, men en ny metode som hans veileder Jonas R. Kunst introduserte ham for. Denne metoden kalles «reverse-correlation». Det innebærer at man bruker bilder av ansikter fra en database og legger støy på det. Slik vil bildet se pikslete og anonymt ut. Det kan minne litt om en fantomtegning.

– I undersøkelsen var det 300 forskjellige sånne bilder. Deltagerne fikk se disse bildene og ble stilt forskjellige spørsmål. Man ble for eksempel spurt om å trykke på det ansiktet som mest sannsynlig tilhørte en feministgruppe. En annen oppgave var å rangere maskulinitet eller troverdighet på en skala fra 1 til 7.

Etter undersøkelsene er unnagjort, lager man et gjennomsnitt av de bildene som ble valgt. Da ble det tydelig at feminister ble assosiert med maskuline trekk.

Gundersen hevder at metoden er med på få fram underliggende stereotyper, selv i et av verdens mest likestilte land.

– Behovet for å være politisk korrekt eller svare det som forventes, vil bli fjernet gjennom en slik metode.

Deltakerne fikk også andre spørsmål, blant annet om dyrevern. Spørsmålene dreide seg ikke bare om feminisme.

– Folk forsto rett og slett ikke hva jeg undersøkte, de svarte bare intuitivt og automatisk.

Forskningen til Gundersen demonstrerer at stereotyper påvirker hvordan man visuelt forestiller seg sosiale grupper.

– Vi testet deltagerne for «hostile sexism» og «benevolent sexism». Det er en test som undersøker i hvilken grad man har sexistiske holdninger. Tidligere forskning tilsier at de som scorer høyt på seksisme misliker feminister mer. «Hostile sexism» er den klassiske formen for seksisme, for eksempel holdninger om at kvinner trenger hjelp og ikke klarer seg på egenhånd. «Benevolent sexism» er

mer utfordrende å oppdage. Det er handlinger som ikke nødvendigvis virker negative i situasjonen, men som en universell holdning er det problematisk, hevder Gundersen. Idéen om at menn skal holde opp døren for kvinner er et eksempel på «benevolent sexism».

– Både kvinner og menn har sexistiske holdninger. Likevel pleier menn å score høyere, det gjorde de i min forskning også.

– Deltakerne fikk et spørreskjema med utsagn og så måtte de svare i hvilken grad de var enig eller uenig utsagnene. Et spørsmål kan for eksempel være: Trenger kvinner å bli løftet opp på en pistedall?

Det viste seg at de som scoret høyt på «hostile sexism», visuelt representerer kvinner som mer maskuline og mindre feminine enn som scoret lavt på «hostile sexism», sier Gundersen.

«Både kvinner og menn har sexistiske holdninger. Likevel pleier menn å score høyere»

Videre forteller Gundersen at masterløpet har vært lekende lett, bortsett fra da han manglet deltakere.

– Jeg slet etter hvert med å få deltagere. Jeg måtte stille meg opp utenfor kantiner som denne, sier han og peker bort på kantine på samfunnsvitenskapelig fakultet på Universitetet i Oslo og spørre om folk ville være med på en undersøkelse.

– Jeg lokket dem med at de fikk være med i trekningen av et skrapelodd, sier han og ler.

anmelderredaktør: **Frida Fliflet**
anmeldelser@universitas.no 472 58 512

ANMELDELSER

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

Another Year – Minor Majority & Linnea Dale

Blir aldri nok høstmelankoli

Effortless – Lil Halima

Effortlessly cool

Emotion – Astrid S

Jeg lukter en baaangeeer

Rescue Me – Thomas Dybdahl

Den dybdahlske melankolien er tilbake

Frida Fliflet, anmelderredaktør

 Bok:

Den store utmattelsen

Jeg vet ikke helt hva det er

Forfatter: **Silje Bergum Kinsten**

Forlag: **Flamme Forlag**

Jeg vet ikke helt hva det er, men noe mangler.

Det blir vanskelig å anmelde Silje Bergum Kinstens *Jeg vet ikke helt hva det er* uten å snakke om sykdommen. Det er nemlig alt denne boken handler om. Til gjengjeld er det en lettlest roman, skrevet som en dagbok, hvor man dras dypt inn i hovedpersonens krevende liv og alle hennes tanker. Det lette språket og de gode skildringene gjør at Bergum Kinsten lykkes i å gi oss et innblikk i ME-pasientens verden, samtidig som hun minner oss på hvor godt det er å være frisk.

Historien starter med hva som tilsynelatende er en hektisk, men stort sett vanlig dag i hovedpersonen Fies liv. Denne dagen ender med at hun ligger sammenkrøllet og utmattet på sofaen. Morgenen etter faller Fie om på badegulvet.

Strukturen i boken endrer seg i det sykdommen inntreffer. Det som var lange sider med fullverdige setninger, blir til enkle observasjoner, skrevet i en noe minimalistisk og poetisk stil. Herfra får vi i detalj vite hvordan Fie må passe inn i sitt nye liv med en sykdom som er veldig vanskelig å diagnostisere. Hun må venne seg til å være utilstrekkelig.

Jeg vet ikke helt hva det er er en god roman: Den er flott skrevet, og er med på å avmystifisere en sykdom det lenge har vært mye stigma omkring. Likevel sitter man igjen med følelsen av å ha lest en lang novelle siden romanen bare har én hovedperson, et sykdomsforløp – og gjennomgående består av Fies enkle observasjoner av virkeligheten. Hadde den vært lenger er det ikke sikkert man hadde kommet gjennom den noe monotone oppbygningen.

Etter å ha lest Bergum Kinstens debut får man mer forståelse for hvor vanskelig det er å leve med ME. Gjennom den enkle strukturen forstår man hvordan alle små gjøremål plutselig blir store og uoverkommelige oppgaver. Dessverre er det akkurat dette virkemidlet som gjør at innlevelsen forsvinner hos leseren. For å vekke engasjement kunne det stått enda mer om Fies følelser, hennes frustrasjon og mer om de viktige menneskene i hennes liv. Det finnes mer følelser i denne historien enn det som faktisk kommer frem.

Forresten, er du av den overambisøse typen? En som alltid skal rekke over alt, jobbe hardt og få til mest? Da har du kanskje godt av noen av rådene i denne boken. På side 102 forteller Fie at hun burde ha det bedre nå, så mye som hun slapper av. Fysioterapauten svarer med å si: «Jeg har strøket burde fra mitt vokabular».

Det burde kanskje alle gjøre.

Maria Støre
anmeldelser@universitas.no

 Konsert:

Middels Kaya

Okay Kaya

Hvor: **Parkteatret**

Når: **14. oktober**

Mangler profesjonalitet: Okay Kaya var alene på scenen, men det hadde gjort seg med band, synes vår anmelder. FOTO: MATILDE CLEMETSEN

Man kommer langt med en flott stemme, flotte sanger og en flott sjarm – bare ikke hele veien til en fullverdig konsert.

Okay Kaya ga tidligere i år ut albumet «Both». En vakker og personlig plate som skildret psykisk sykdom, alkoholmisbruk og sex på en forfriskende ærlig måte. Kaya skrev fra soverommet om hvordan hun ville la en partner komme inn i henne hvis de fulgte henne for å sette inn spiral på låten «IUD». I «Vampire» synger hun om alkoholisme og nærværet av psykiske vampyrer i sitt eget liv. Det er sterke og vanskelige tekster, tekster man kan se for seg at er vanskelige å gjøre live.

Med tekstene følger også med forsiktig produsert soveromspop. Kaya har en varm stemme som kan synge dypt og lyst på randen til å breste. Som et album fungerer det veldig bra. Men i konsertform er Okay Kaya en vims som lener seg for mye på den folkelige og sjarmerende personligheten, og for lite på sine evner som musiker.

Kaya står på scenen med sin lånte gitar like sjarmerende som naboenta. Hun kløner med synther, spiller feil og spør lydmannen om hun har spilt lenge nok. Bak meg står hennes nærmeste venner og personlige heiajeng. De kommer med bølgevis av kommentar, latter og tilrop fra gulvet på Parkteatret som ikke er spesielt tett befolket. Det er jo fryktelig hyggelig, for hun er jo helt alene der oppe på scenen. Men det er vanskelig å ikke bli litt brydd over mangel på profesjonalitet.

Når hun synger og alt går som det skal er det nydelig, ja, til og med litt rørende. Men man faller like fort ut av det med småprat og kødding, som var sjarmerende de kanskje to første låtene, men som etter hvert blir til litt «Vi skjønner, du er en uhøytidelig artist som bare er 110% deg sjæl!» Keitete småprat og mye tekniske feil skader helheten på en konsert som allerede er veldig kort og lavmælt.

Selv sier hun at hun ikke håper noen vil ha pengene tilbake. Lurer på om noen faktisk ville det?

Peder Ebbesen
anmeldelser@universitas.no

Hva: **ASMR**Hvor: **Youtube**Hvorfor: **Fordi det er så jævla deilig**

Abdirahman Hassan, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Søvnløshetens redning

Sliter du med å sove? Er du av den typen som ligger lysvåken midt på natten, vel vitende om at du har forelesning tidlig på morgenen? Fortvil ikke, for løsningsen er ikke langt unna! Faktisk er den på internett. Glem sovepiller, for ASMR er the new thing. Også kalt hjernemasasje, beskrives fenomenet som en kriblende følelse som sprer seg i hele kropp-

pen. Dette kan blant annet trigges av lyder – og et raskt søk på Youtube gir en flora av ASMR-videoer med mennesker som hvisker søvndyssende lyder inn i en mikrofon. Det høres kanskje merkelig ut, men den deilige og nostalgiske følelsen man kjenner av å høre på slike videoer er ubeskrivelig. Du er herved ikke lenger søvndepriert. Takk meg senere.

Hva: **Hundeeiere**Hvor: **Der mennesker ferdes**Hvem: **Neofascister i nordmarka**

Kristoffer Solberg, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Hundeeiernes maktmonopol

Kanskje har du sett dem. Med veltrente lår og lekke lycratights beveger de seg sømløst gjennom Osloomarka på søndager. De følger sin eneste venn, den firbeinte, i tykt og tynt. Koblingen mellom eier og hund er telepatiske, og på hittil ukjent vis kommuniserer de. Den firbeinte er symbolet på vestkan-

tens hegemoni. Men dette er egentlig ikke en advarsel mot *alle* hunder eller deres eiere – som det sies: Not all hundeeiere. Det er en advarsel mot tights-mafiaen som okkuperer marka som om det var deres private eieomsrett. De gjør det vanskelig for oss andre å gå i fred.

Teater:

Vill Velferd

Det politiske bildet blir garnityr på en hovedrett av kreativitet og sterke skuespillerprestasjoner.

Vill Vestkant

Hvor: **Antiteateret**Regi: **Even Torgan**

Antiteaterets forestilling «Vill Vestkant» er ment som «en politisk, svart komedie om mennesker som forsøker å gå videre». Den viser seg å treffe på sjangeren.

Stykket utspiller seg blant en gjeng med unge voksne fra Oslos vestkant, og starter i den nye leiligheten til Andrea (Johanna Brym Ryg). Gjengen holder velkomstfest for sin nylig fengselsløslette kompis, KB (Aslak Maurstad) som har sittet inne for voldshandlinger. Men gradvis oppstår det tvil hos Andrea om historien som ble fremstilt for retten stemmer. Der fikk nemlig KB redusert straff etter at venninnen Kornelia (Tora Christine Dietrichson) vitnet til hans fordel.

Et kreativt handlingsforløp og sterke karakterer gjør forestillingen meget interessant. Skuespillerne bruker hver centimeter av det smale rommet til sin fordel og man får følelsen av å være flue på veggen på et vorskpiel man helst vil slippe å ta del i selv. Rommet er intimt og avlangt, med publikum plassert et lite steg opp fra gulvet. Stuen til Andrea utgjør hovedscenen hvor rekvisittene aktivt brukes av skuespillerne selv. Flytteesker med dag-nummer viser fremdriften i fortellingen, mens den lettvinde RGB-belysningen fra Clas Ohlson evner å sette stemningen samtidig som den gjør festleiligheten troverdig.

Det politiske bildet av vestkantungdommen kommer til syne gjennom monologer bak en lypære. Dette fungerer helt greit, men blir fort glemt i resten av dramaturgien. Stykket vil vise hvordan handlinger formes av ideologi, men lykkes mer i å vise at handlinger henger sammen med oppvekst og miljø. Begrunnelsen for karakterenes handlingsmønster blir styrket gjennom deres oppfatning av virkelighet, moral og etikk.

Forestillingen er nervepirrende, humoristisk og gjenkjennelig og den politiske skildringen av vestkantmiljøet krydrer det hele. Svært solide prestasjoner på gulvet gjør at man blir dratt inn i et drama som handler om sannhet, rettferdighet og ofring. Hva er sannhet? Hva er rettferdighet? Og hva er man villig til å ofre for å beskytte seg selv og de man har rundt seg? Dette er spørsmål en sitter igjen med etter at støyet fra applausen har senket seg.

Synne Hellevang

Film:

FOTO: HUMMELFILM/EFORIA

Føniks

Manus og regi: **Camilla Strøm Henriksen**Med: **Maria Bonnevie, Ylva Bjørkaas Thedins, Sverrir Gudnason**Produksjonsselskap: **Hummelfilm**

Rollebytte: Familien Vogler byr på en mørk rollereversering, der den unge tenårigen Jill ser seg nødt til å på ta seg mer og mer ansvar i husholdet.

«Føniks» viser omsorgssvikt satt på spissen: Her finnes verken grenser, trygghet eller tilstedeværende foreldre.

«Føniks» er et drama om 14 år gamle Jill som ser seg nødt til å være både forelder og storesøster for lillebroren Bo. Mor Astrid er en sliten, deprimert, muligens bipolar kunstner, med en manglende ansvarfølelse. De bor i en kaotisk liten leilighet, med få til ingen grenser. Farsfiguren kommer ikke inn i bildet før godt ut i filmen, som en distansert svensk jazzmusiker. En musiker som aldri helt har slått igjennom og som kun sporadisk er til stede i barnas liv.

«Føniks» fortelles fra fjortenåringens perspektiv. Skuespiller Ylva Bjørkaas Thedins tolkning av karakteren Jill er staut og troverdig. Kjemien mellom Thedin og Maria Bonnevie, som spiller Astrid, gir utvilsomt filmen et ekstra løft. «Men oss? Hva med oss?» roper Jill til sin sviktende mor – et spørsmål et barn ikke bør se seg nødt til å spørre en forelder. Heller ikke svaret: «Dere er ikke nok!» skal passere et barns eller ungdoms ører. Filmene er full av slik emosjonell og sårbar dialog.

God bruk av lune og varme farger står i interessant kontrast til det harde og ofte skiftende familielivet historien forteller, og interiøret gjør filmen estetisk vakker. Ved nærbilder av karakterene blir det brukt mye lys direkte på ansiktene, som er et engasjerende virkemiddel for å øke intensiteten i scenen. Men i etterkant av filmens klimaks, blir man sittende og vente på ettervirkningene. Siste del blir litt for ensformig og gjentakende, og fremstiller reaksjonsmønsteret til Jill en smule kunstig. Man venter forgjeves på svar eller sterke reaksjoner til det som har skjedd. Filmen kommer seg rett og slett ikke helt opp av asken.

Dysfunksjonelle familieforhold, der far har forlatt barn og dame for å oppfylle sine egne drømmer, er ikke noe nytt på lerretet. Men «Føniks» faller ikke helt i klisjéfellen. På grunn av fokuset på barns reaksjoner og handlingsmønster, er filmen en forfriskende seeropplevelse. Historien er ikke særlig original i seg selv, men perspektivet den vises fra gir filmen et dytt i en interessant retning. Camilla Strøm Henriksens regi vekkes noen sterke følelser, og muligens vil et par scener presse litt ekstra på tårekanalene.

Gunhild Tveiten
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender

17. TØFL
okt

Er TØFL bandet som skal løfte Stavanger opp og frem som fet musikkby? Ryktene sier de har heller eksplosive konserter, så de kan levere en solid søknad på Rockefeller denne kvelden, i alle fall. Kakaosimon – rapper, produsent og selverklært «low key jazzy» type – står for oppvarming. Spennende!
Rockefeller, kl 20, CC 150,-

18. Det vi skrev som barn
okt

Hva rablet dagens litterære stjerneskudd ned som frustrert seksåring? Som forelsket niåring, eller liksomlikegyldig tenårings? Bare én måte å finne ut på: spørre dem. På Ingensteds denne torsdagen skal blant annet Gine Cornelia Pedersen, Maria Kjos Fonn og Jan Grue kaste lys på sine tidligste skrivelier. Bør bli gøy.
Ingensteds, kl 19, CC 100,-

18. Skrivennatt
okt

'Tis the season of akademiske oppgaver! UIO skal sparke oss i gang med en vaskeekte skrivennatt på GS (egentlig Georg Sverdrup, for kvelden God Stemning!), i håp om å puste liv i smått utmattede studenthjernene. Skrivetips, referansestilleforedrag med den besnærende tittelen «APA-stilens magi», exphillworkshop (YES), veldig international thesis writing survival class, yoga (?) og det som egentlig betyr noe: gratis kaffe.
Georg Sverdrups hus, Blindern, kl 17-24, gratis

20. Norsk sakprosa festival
okt

Det kan være fordi jeg er begynt å skrive ukentlige kulturkalendere, men jeg mener bestemt at det popper opp nye litteraturfestivaler hele tiden? Nå arrangeres i alle fall nok en spennende en, denne gangen kun dagsfestival, så her må man være effektiv. Hør på Guardian-journalist Luke Harding snakke om gruelige USA-tilstander, psykologene Peder Kjos og Sissel Gran diskutere terapi og historiefortelling, eller Lars Lillo-Stenberg fortelle om ungdomsvenninnen Nini Stoltenberg. Og veldig mye annet. På kvelden blir det fest!
Litteraturhuset, kl 17, gratis / studentpris 50,- for noen foredrag eller 200,- for festivalpass

20. Morgenbladetsalongen
okt

Er jeg gammel nå? Et spørsmål jeg stiller meg daglig! Som noen-og-tjue-åring får man iskalde blikk fra folk over tretti hvis man våger å tenke tanken, mens småunger sier «se på damen» og man tenker «dame!? jeg er jo en jente?». Hvis du vil høre noen hakkert mer reflekterte tanker rundt dette, f. eks «Er det mulig å eldes med verdighet i et samfunn som dyrker ungdommen?», kan Morgenbladetsalongen denne lørdagen være løsningen.
Litteraturhuset, kl 15, gratis

21. Beats & brunch
okt

Er du av typen som fortsatt savner litt beazzz en rolig søndag morgen? Lördagsnatten skulle aldri tatt slutt? Hvis du er en liten lyxare er Theatercafeen her for å redde deg, og shmekker opp både beats, champagne, og enda viktigere, brunsj. Faktisk hevder de å ha byens beste Eggs Benedict. Får vel gi dem en sjanse da.
Theatercafeen, kl 13 - 17, sjekk menyen:)))

Gi oss beskjed om arrangementer på epost:
universitas@universitas.no

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

Bårdarline personlighetsforstyrrelse

I ukas Universitas kan du lese om studentene ved Bårdar International, som etter to år med dansestudier fikk beskjed om at de skulle betale 63.500 kroner i studieavgift for skoleåret 2018/2019. Da fakturaen kom i august, hadde beløpet steget med 12.000 kroner. Nå kan vi avsløre at bakgrunnen for økningen ligger i omstendigheter Ad notam-redaksjonen har omtalt tidligere – nemlig pengetelefonavgiften ved Handelshøgskolen BI. Kommunikasjonsrådgiver Maximillian Mengele-Hanssen ved Bårdar forklarer det som har skjedd. – Da rektor Hilde Olsen Haugan leste om Inge Jan Henjesands pengetelefon, ble hun rasende. Øynene

hennes rullet tilbake i skallen, før de ble helt sorte. Hun frådret om munnen, og prosjektilspøy en sverm med levende bier, sier han. Han forklarer at Haugan deretter bestemte seg for å bygge en trone av konanter, for å overgå Henjestad. – Tronen er bygget av studenter i ulønnet praksis, sier Mengele-Hanssen. – Det er helt naturlig at studenter ikke får lønn. Praktikantene får også mulighet til å mate rektor med druer, eller danse for henne mens hun manisk hyler fraser som «DANCE, MONKEY, DANCE!» og «AV. MED. HODET DERES!!!» Vi halshogger selvfølgelig ingen studenter, men det er med å bidra til et engasjerende og dynamisk arbeidsmiljø.

Ukas studentvin

Mathias Gravdehaug, vinanmelder i Universitas

GRÜNER VELTLINER, DER EDLE RITTER:

Grüner Veltliner er en særegen østerriksk druesort, som etter Vinmonopollets sigende gir «feite og djupe vinar». Mon det. For Meinklang, denne østerrikske, allerede omtalte

øko-kameraten, sin hvitvin er snarere av det lette slaget. Smaken er, lik Prins Eugene, galant og korrekt, men ikke uten friske overtoner, og med et hint av frekk, hvit pepper. Vinen er ikke spesielt søt, men fruktig, og tørr i avslutningen. Redaksjonen er ikke sikre på om det er en vin de ville gått i krigen for, men den er slettes ikke dum å drikke etter en lang og krigersk dag på lesesalen.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Meinklang Grüner Veltliner «Wörth»

Pris: 145 kroner

Land: Østerrike

Alkohol: 11 prosent

Vi spør

av Boom Lorizzle

Chære Beatrizce Ögaard,

Siden SAIH vedtok å gå inn for «avkolonisering av akademia», har debatten rast uten ende. Nå tar endelig Oleander Nathaniel Grünkell-Bolle det proverbielle bladet fra munnen.

Øyvind Evenstad og Petter Kirkeholmen i Foreningen for alle konservative studenter (FAKS) skriver i Universitas 10. oktober at de sier nei til identitetspolitikken, og dermed også Studentenes og akademikernes internasjonale hjelpefonds (SAIH) forslag om såkalt «avkolonisering av akademia».

Vi i Studentsamling mot postmoderne nymarxisme (SPN) stiller oss bak uttalelsene til FAKS, men vi ønsker å ta det enda lenger. Vi er ikke bare motstandere av avkolonisering. Tvert imot mener vi at akademia burde koloniseres enda mer. Vi må holde på pensumkoloniene! Pensumimperialismen må bestå! Vi må sikre eksistensen av vårt pensum og en fremtid for menn i akademia!

Vår strategi er å kolonisere nymarxistfagene – og slå dem på hjemmebane! I dag, HF – I morgen, verden! Bare slik kan vi motvirke politiseringen av vitenskapen. Onde tunger har anklaget oss for å ville skvise kvinner

ut av pensum, bare fordi vi ønsker mer Knausgård og Bukowski inn i litteraturfagene, og mener «Fight Club» burde være obligatorisk lesning i grunnskolen. De som hevder dette har åpenbart ikke fått med seg at vi ønsker å reise en statue av Ayn Rand på plassen foran Sophus Bugges hus.

Vi lever i en tid der den sannhets-søkende, fornuftsbaserte vitenskapen er under konstante angrep fra sannhetsrelativister og folk som vil at damer i videospill skal ha realistiske pupper. Som en liten motvekt til dette foreslår vi å inkludere Hans Excellence Dr. Professor Jordan B. Peterson i ex.phil.-pensum, og erstatte all seminarundervisning med podcasten til Joe Rogan.

SPN har et tradisjonelt historiesyn. I millioner av år levde menneskene i harmoni. Denne perioden har vi senere døpt «opplysningstiden». Opplysningstiden varte helt fram til 1968, da Hil-

lary Clinton grunnla postmodernismen. I vår tid ser vi fruktene av denne «kritiske teorien» over alt. I dag lærer for eksempel studenter ved universitetet at det finnes mer enn to kjønn, og at mennesker stammer fra aper. Hva blir det neste? At jorden er rund som en Lacrosse-ball? Dog neppe.

For å sitere Knut Hamsun: *Når solen står varm over grønnende eng, Det hvisker så vårlig en vind. Da glemmer jeg vinteren hard og streng, I min morgen er verden min. Vaterland, Vaterland, gi oss et tegn, Et tegn som vi alle forstår. Når sol bryter frem etter storm og regn, I morgen er verden vår!* For øvrig mener vi at Studentparlamentet bør ødelegges. Praise Kek.

Med høyaktelse, Oleander Nathaniel Grünkell-Bolle Formand, Studentsamling mot Postmoderne Nymarxisme.

QUIZJYPLINGENE

- Hvilken mektig og rik florentinsk slekt, som hadde sin storhetstid fra det 14. til 17. århundre, hadde stor betydning for den italienske renessansen, spesielt gjennom finansiering av kunst og arkitektur?
- Hvilken skuespiller har hatt rollene som Jules Winfield, Stephen og Major Marquis Warren?
- Mellom hvilke to land går verdens lengste landegrense?
- Hvilke land kommer følgende ølmerker fra? 1. Guinness. 2. Hoegaarden. 3. Heineken. 4. Tiger
- I hvilket litterært verk møter vi Torbjørn Granlien?
- Hva heter låta hvor de første ordene lyder slik: «Kordan skal eg forstå om eg ikkje lar deg gå? Og kordan skal det gå bra, om det ikkje er meg du vil ha?»
- Hva het deklarasjonen hvor den britiske regjeringen ga uttrykk for å støtte tanken om «å opprette et nasjonalt hjem for jødene» i Palestina?
- Hvilket land er det mest populære reisemålet i verden?
- Hva het de neste tre kongene etter Harald Hårfagre ca. 865–931?
- Hvilken ferskvannsfisk-familie hører flire, vederbuk og stam til?
- USAs ambassadør til FN bekreftet nylig at hen slutter i stillingen når året er omme. Hva heter ambassadøren?
- Fra hvilket land stammer croissanten?
- Hva het skotten som ved en tilfeldighet oppdaget pencilen?
- I hvilket fylke ligger Skjåk kommune, som tidligere denne måneden ble rammet av flom?
- Hva heter NATOs storøvelse som pågår i Norge i oktober og november?
- Hvem er Irans syvende, og nåværende, president?
- Hva er Tamu Massif?
- Hva hadde Pave Johannes Paul og kjemiker og fysiker Marie Curie til felles?
- Hvilket religionssamfunn har Det gygne tempelet i Amritsar i India som sitt åndelige og kulturelle sentrum?
- Hvilket pattedyr er Kongos nasjonalpark Virunga kjent for?

av **Pernille Solheim og Hans Magnus Meland,** journalister i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Trump:** Ikke akkurat et shining moment, dette her. Jaja, herfra kan det bare gå oppover, si.
- 5-9. Student:** Verre ting har skjedd, men en god del bedre ting også.
- 10-14. Førsteamanuensis:** Se der ja! Ikkje duuomt.
- 15-20. Professor :-)** *stolt men ydmyk*

1. Medicifamilien 2. Samuel L. Jackson 3. USA og Canada (8893 km) 4. 1. Irland 2. Belgia. 3. Nederland. 4. Singapur. 5. Symoneve Solbakk. 6. «Vondt i hjertet», av Razika. 7. Balfour-deklarasjonen 8. Frankrike (med 89 millioner besøkende i 2017) 9. 1. Erik Blodoks (ca. 931-ca-933). 2. Hakon Adelsfostre (ca. 933-ca.960). 3. Harald Gårdeil (ca. 960-ca. 970). 10. Karpefamilien 11. Nikki Haley 12. Østmitke 13. Alexander Fleming (1928) 14. Oppland 15. Tidrent Juncure 16. Hassans Fouhnan 17. Verdens største vulkan 18. De var beagge fra Polen. 19. Silikismen 20. Feilgjortillaen

Rebus

av AntiRebusRebusKlubb

HINT: Brikkene faller... universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Vanskeligere å velge feil» Det klarte Hanne, Petter, Hanna og Anne, Ånund, MiGs desipler, Ali Murtaza, Dan Borge brekker seg, Gabelsfrøkenen Benedicte, Feilfri, Øyvind Mørkedal og Espen Advocaat Endre.